

HÂKİMLER

BAP 1

VE Yeşuun ölümünden sonra vaki oldu ki, İsrail oğulları RABBE sorup dediler: Kenânlılara karşı cenketmek üzere bizim için önce kim çıkacak? ² Ve RAB dedi: Yahuda çıkacak; işte, diyarı onun eline verdim. ³ Ve Yahuda kardeşi Şimeona dedi: Bana düşen hisseye benimle beraber çık, ve Kenânlılara karşı cenkedelim; ve ben de sana düşen hisseye seninle beraber giderim. Ve Şimeon onunla beraber gitti. ⁴ Ve Yahuda çıktı; ve RAB Kenânlıları ve Perizzîleri onların eline verdi; Bezekte onlardan on bin adam vurdular. ⁵ Ve Adoni-bezeki Bezekte buldular; ve ona karşı cenkettiler, ve Kenânlılarla Perizzîleri vurdular. ⁶ Fakat Adoni-bezek kaçtı; ve onun ardını kovaladılar, ve onu tuttular, ve ellerinin ve ayaklarının baş parmaklarını kestiler. ⁷ Ve Adoni-bezek dedi: Yetmiş kiral ellerinin ve ayaklarının baş parmakları kesilmiş olarak soframın altında yiyecek devşirdiler; nasıl ettimse, Allah da bana öyle ödedi. Ve onu Yerusâlime getirdiler, ve orada öldü.

⁸ Ve Yahuda oğulları Yerusâlime karşı cenkettiler, ve onu alıp kılıçtan geçirdiler, ve şehri ateşe verdiler. ⁹ Ve ondan sonra Yahuda oğulları, dağlıkta, ve Cenubda* ve Şefelada* oturan Kenânlılara karşı cenketmek için indiler. ¹⁰ Ve Yahuda Hebronda oturan Kenânlılara karşı yürüdü (ve Hebronun adı evelce Kiryat-arba idi); ve Şeşayı, ve Ahimanı ve Talmayı vurdular.

* İbranice, *Negeb*. Yahudanın cenup kısmı.

* Sahil ovasının şarkında bulunan dağlık yer.

¹¹ Ve oradan Debir ahalisine karşı yürüdü. (Debirin adı evelce Kiryat-seferdi). ¹² Ve Kaleb dedi: Kim Kiryat-seferi vurur ve onu alırsa kızım Aksayı karı olarak ona vereceğim.

¹³ Ve onu Kalebin küçük kardeşi Kenazın oğlu Otniel aldı; ve kızı Aksayı karı olarak ona verdi. ¹⁴ Ve vaki oldu ki, kadın ona vardığı zaman babasından bir tarla istemeğe onu teşvik etti; ve kadın eşeğinden indi; ve Kaleb ona dedi: Nen var? ¹⁵ Ve kadın ona dedi: Bana bir hediye ver; mademki beni Cenub diyarına koydun, bana su kaynakları da ver. Ve Kaleb ona yukarı kaynakları ve aşağıki kaynakları verdi.

¹⁶ Ve Musanın kaynatası Kenî oğulları hurma ağaçları şehrinde Yahuda oğulları ile beraber Arad cenubunda olan Yahuda çölüne çıktılar, ve gidip kavm ile beraber oturdular. ¹⁷ Ve Yahuda, kardeşi Şimeonla beraber gitti, ve Tsefatta oturan Kenânlıları vurdular, ve onu tamamen yok ettiler. Ve şehrin adına Horma denildi. ¹⁸ Ve Yahuda Gazayı ve onun sınırını, ve Aşkelonu ve onun sınırını, ve Ekronu ve onun sınırını aldı. ¹⁹ Ve RAB Yahuda ile beraberdi; ve dağlık ahalisini kovdu; çünkü derede oturanları kovamadı, çünkü demir cenk arabaları vardı. ²⁰ Ve Musanın söylemiş olduğu gibi Kalebe Hebronu verdiler; ve Anakın üç oğlunu oradan kovdu. ²¹ Ve Benyamin oğulları Yerusâlimde oturan Yebusîleri kovmadılar; ve Yebusîler bugüne kadar Yerusâlimde Benyamin oğulları ile beraber oturuyorlar.

²² Ve Yusuf evi, onlar da Beyt-ele çıktılar; ve RAB onlarla beraberdi. ²³ Ve Yusuf evi Beyt-eli çayırlamak için adam gönderdiler. (Şehrin adı evelce Luz idi.) ²⁴ Ve gözcüler şehirden çıkan bir adam gördüler, ve ona dediler: Rica ederiz, şehre girilecek yeri bize göster, ve sana karşı iyilikle davranacağız. ²⁵ Ve şehre girilecek yeri onlara gösterdi; ve şehri kılıçtan geçirdiler; fakat o adamı ve bütün ailesini salıverdiler. ²⁶ Ve adam Hittîler diyarına gitti, ve bir şehir bina edip adını Luz koydu; bugüne kadar adı budur.

²⁷ Ve Manasse, Beyt-şean ile kasabaları ahalisini, ve Taanak ile kasabaları ahalisini, ve Dor ile kasabaları ahalisini, ve İbleam ile kasabaları ahalisini, ve Megiddo ile kasabaları ahalisini kovmadı; ve Kenânlılar bu memlekette oturmak için direndiler. ²⁸ Ve vaki oldu

ki, İsrail kuvvetlendiği zaman Kenânlıları angaryacı ettiler, ve onları büsbütün kovmadılar.

²⁹ Ve Efraim Gezerde oturan Kenânlıları kovmadı; fakat Kenânlılar Gezerde onların arasında oturdular.

³⁰ Zebulun Kitron ahalisini ve Nahalol ahalisini kovmadı; ve Kenânlılar onlar arasında oturup angaryacı oldular. ³¹ Aşer Akko ahalisini, ve Sayda, ve Ahlab, ve Akzib, ve Helba, ve Afik, ve Rehob ahalisini kovmadı; ³² ve Aşerîler memleket ahali olan Kenânlılar arasında oturdular; çünkü onları kovmadılar.

³³ Naftali Beyt-şemeş ahalisini, ve Beyt-anat ahalisini kovmadı; ve memleket ahali olan Kenânlılar arasında oturdu; fakat Beyt-şemeş ve Beyt-anat ahali angaryacı oldular.

³⁴ Ve Amorîler Dan oğullarını dağılığa sürdüler; çünkü ovaya inmeğe bırakmıyorlardı; ³⁵ ve Amorîler Heres dağında, Ayyalonda, ve Şaalbimde oturmak için direndiler; fakat Yusuf evinin eli kuvvetlendi, ve onlar angaryacı oldular. ³⁶ Ve Amorîlerin sınırı Akrabbim yokuşundan, kayadan, ve yukarı doğru idi.

BAP 2

VE RABBİN meleği Gilgaldan Bokime çıktı. Ve dedi: Sizi Mısırdan çıkardım, ve atalarınıza and ettiğim diyara sizi getirdim; ve dedim: Sizinle olan ahdimi ebediyen bozmıyacağım; ² ve siz bu diyarın ahalisile ahdetmiyeceksiniz; mezbahlarını yıkacaksınız. Fakat sözümü dinlemediniz; niçin bunu yaptınız? ³ Bundan dolayı da dedim: Onları önünüzden kovmıyacağım; ve sizin için böğrünüzde diken olacaklar, ve onların ilâhları sizin için tuzak olacaklar. ⁴ Ve vaki oldu ki, RABBİN meleği bütün İsrail oğullarına bu sözleri söylediği zaman, kavm yüksek sesle ağladılar. ⁵ Ve o yerin adına Bokim* dediler; ve orada RABBE kurban kestiler.

* *Ağlıyanlar.*

⁶ Ve Yeşu kavmı salıverdiği zaman, İsrail oğulları diyarı mülk edinsinler diye herkes kendi mirasına gitti. ⁷ Ve Yeşuun bütün günlerinde, ve RABBİN İsrail için yaptığı bütün büyük işi görmüş olup Yeşudan sonra sağ kalan ihtiyarların günlerinde kavm RABBE kulluk ettiler. ⁸ Ve RABBİN kulu Nun oğlu Yeşu, yüz on yaşında olarak öldü. ⁹ Ve onu Gaaş dağının şimalinde, Efraim dağılığında, Timnat-hereste, mirasının sınırı içine gömdüler. ¹⁰ Ve bütün o nesil de atalarına katıldılar; ve RABBİ, ve İsrail için yapmış olduğu işi bilmiyen başka bir nesil türedi.

¹¹ Ve İsrail oğulları RABBİN gözünde kötü olanı yaptılar, ve Baallara kulluk ettiler; ¹² ve kendilerini Mısır diyarından çıkaran atalarının Allahı RABBİ bıraktılar, ve etraflarında olan milletlerin ilâhlarından olan başka ilâhların ardınca yürüdüler, ve onlara içildiler; ve RABBİ öfkelenirdi. ¹³ Ve RABBİ bırakıp Baala ve Astartilere kulluk ettiler. ¹⁴ Ve RABBİN öfkesi İsraille karşı alevlendi, ve onları yağmacıların eline verdi, ve onları yağma ettiler; ve onları etraftaki düşmanlarına sattı, ve artık düşmanlarının önünde duramadılar.

¹⁵ Her nereye çıktılarsa, RABBİN onlara söylemiş olduğu gibi, ve RABBİN onlara and etmiş olduğu gibi RABBİN eli kötülük için onlara karşı idi; ve çok sıkıldılar.

¹⁶ Ve RAB onları yağma edenlerin elinden kurtaran hâkimler çıkardı. ¹⁷ Ve hâkimlerini de dinlemediler; çünkü başka ilâhların ardınca zina ettiler, ve onlara içildiler; atalarının yürüdüğü yoldan çabuk saptılar; onlar RABBİN emirlerini dinliyorlardı, fakat bunlar ataları gibi yapmadılar. ¹⁸ Ve RAB onlar için hâkimler çıkardıkça RAB hâkimle beraber olup hâkimin bütün günlerince onları düşmanlarının elinden kurtarırdı; çünkü onları ezenler ve sıkıştıranlar yüzünden olan iniltilerinden dolayı RAB onlara acırdı. ¹⁹ Ve vaki oldu ki, hâkim öldükçe geri döndüler, ve başka ilâhlara kulluk edip onlara içilmek için onların ardınca yürümekle atalarından ziyade bozuldular; işlerinden ve inat yollarından

vazgeçmediler. ²⁰ Ve İsraille karşı RABBİN öfkesi alevlendi; ve dedi: Mademki bu millet atalarına emrettiğim ahdimi bozdular, ve sözümü dinlemediler; ²¹ ben de Yeşu öldüğü zaman bırakmış olduğu milletlerden hiç birini artık önlerinden kovmıyacağım; ²² ta ki, atalarının tuttuğu gibi RABBİN yolunu onda yürümek için tutacaklar mı, yoksa değil mi, diye bunlarla İsraili deneyeyim. ²³ Ve RAB o milletleri çabuk kovmıyarak bıraktı, ve onları Yeşuun eline vermedi.

BAP 3

İSRAİLİ, bütün Kenân cenklerini bilmiyenlerin hepsini onlarla denesin, ² ve ancak İsrail oğulları nesillerinin, hiç olmazsa cenkleri evelden bilmiyenlerin cenk öğrenmek bilgileri olsun diye RABBİN bıraktığı milletler şunlardır: ³ Filistîlerin beş beyleri, ve bütün Kenânlılar, ve Saydalılar, ve Baal-hermon dağından Hamata girilecek yere kadar Libnan dağında oturan Hivîler. ⁴ Ve Musa vasıtası ile atalarına emrolunan RABBİN emirlerini dinliyecekler mi diye bilmek için onlarla İsraili denemek üzere bırakıldılar. ⁵ Ve İsrail oğulları Kenânlılar, Hittîler, ve Amorîler, ve Perizzîler, ve Hivîler, ve Yebusîler arasında oturdular; ⁶ ve kendilerine karı olarak onların kızlarını aldılar, ve kendi kızlarını onların oğullarına verdiler, ve onların ilâhlarına kulluk ettiler.

⁷ Ve İsrail oğulları RABBİN gözünde kötü olanı yaptılar, ve kendilerinin Allahı RABBİ unuttular, ve Baallara ve Aşerlere kulluk ettiler. ⁸ Ve RABBİN öfkesi İsraille karşı alevlendi, ve onları Mezopotamya kıralı Kuşan-rişatayime sattı; ve İsrail oğulları Kuşan-rişatayime sekiz yıl kulluk ettiler. ⁹ Ve İsrail oğulları RABBE feryat edince, RAB İsrail oğulları için bir kurtarıcı, Kalebin küçük kardeşi Kenazın oğlu Otnieli çıkardı, ve o onları kurtardı. ¹⁰ Ve RABBİN Ruhu onun üzerine geldi, ve İsraille hükmetti; ve cenge çıktı, ve RAB Mezopotamya kıralı Kuşan-rişatayimi onun eline verdi; ve onun eli Kuşan-rişatayime karşı kuvvetlendi. ¹¹ Ve memleket kırk yıl rahat etti. Ve Kenazın oğlu Otniel öldü.

¹² Ve İsrail oğulları RABBİN gözünde kötü olanı yine yaptılar; ve RAB İsraille karşı Moab kıralı Eglonu kuvvetlendirdi, çünkü RABBİN gözünde kötü olanı yapmışlardı. ¹³ Ve Ammon ve Amalek oğullarını yanına topladı; ve gidip İsraili vurdu, ve hurma ağaçları şehri aldılar. ¹⁴ Ve İsrail oğulları Moab kıralı Eglona on sekiz yıl kulluk ettiler.

¹⁵ Fakat İsrail oğulları RABBE feryat edince RAB onlar için bir kurtarıcı, solak bir adam olan Benyamînî Geranın oğlu Ehudu çıkardı. Ve İsrail oğulları Moab kıralı Eglona onun elile haraç gönderdiler. ¹⁶ Ve Ehud kendisi için bir arşın* uzunluğunda iki ağızlı bir kama yaptı; ve onu sağ kalçası üzerine esvabı altında kuşandı. ¹⁷ Ve Moab kıralı Eglona haracı takdim etti; ve Eglon çok şişman bir adamdı. ¹⁸ Ve vaki oldu ki, haracı takdim etmeği bitirdiği zaman, haracı taşıyan adamları gönderdi. ¹⁹ Fakat kendisi Gilgal yanında olan taş ocaklarından geri döndü, ve dedi: Ey kıral, sana gizli bir sözüm var. Ve: Sus, dedi. Ve yanında duranların hepsi dışarı çıktılar. ²⁰ Ve Ehud onun yanına geldi; ve kıral yukarı serin odasında yalnız başına oturuyordu. Ve Ehud dedi: Allahtan sana bir sözüm var. Ve kürsüsünden kalktı. ²¹ Ve Ehud sol elini uzatıp sağ kalçasından kamayı çekti, ve onu kıralın karnına sapladı; ²² ve namlının ardından kabza da girdi; ve namlıyı yağ kapladı, çünkü kamayı karnından çekmedi; ve arkasından çıktı. ²³ Ve Ehud sofaya çıkıp arkasından yukarı odanın kapılarını kapadı ve kilitledi.

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

²⁴ Ve o çıktığı zaman kıralın kulları gelip baktılar, ve işte, yukarı odanın kapıları kilitli idi; ve dediler: Mutlaka yukarı odada ayaklarını örtüyor. ²⁵ Ve sıkılıncıya kadar beklediler; ve işte, yukarı odanın kapılarını açmadı; ve anahtarı alıp açtılar; ve işte, efendileri ölü olarak yere düşmüştü.

²⁶ Ve onlar beklerken Ehud kaçtı, ve taş ocaklarını geçip Seiraya kaçtı. ²⁷ Ve vaki oldu ki, geldiği zaman Efraim dağılığında boru çaldı; ve İsrail oğulları kendisile beraber dağılıktan indiler, ve kendisi onların önünde idi. ²⁸ Ve onlara dedi: Ardımca gelin; çünkü RAB düşmanlarınızı, Moabîleri elinize verdi. Ve onun ardınca indiler, ve Moabîlere karşı Erden geçitlerini tuttular, ve kimseyi geçirmediler. ²⁹ Ve o vakitte Moabdan her biri kuvvetli ve her biri yiğit adam olmak üzere on bin kişi kadar vurdular; ve kimse kurtulmadı. ³⁰ Ve Moab o günde İsrailin eli altında alçaldı. Ve memleket seksen yıl rahat etti. ³¹ Ve ondan sonra Anat oğlu Şamgar geldi, ve Filistîlerden altı yüz kişiyi öküz üğendiresile vurdu; ve o da İsraili kurtardı.

BAP 4

VE yine İsrail oğulları RABBİN gözünde kötü olanı yaptılar, ve Ehud ölmüştü. ² Ve RAB onları Hatsorda kırallık eden Kenân kırallı Yabine sattı; ve ordusunun başbuğu Sisera idi, ve kendisi Haroşet-goyimde oturuyordu. ³ Ve İsrail oğulları RABBE feryat ettiler; çünkü onun dokuz yüz demir cenk arabası vardı; ve yirmi yıl İsrail oğullarını çok ezdi.

⁴ Ve o vakitte Lappidotun karısı peygamber Debora İsraille hükmediyordu. ⁵ Ve kadın Efraim dağılığında Rama ile Beyt-el arasında Deboranın hurma ağacı altında otururdu; ve İsrail oğulları hüküm için onun yanına çıkarlardı. ⁶ Ve gönderip Kedeş-naftaliden Abinoamın oğlu Barakı çağırırdı, ve ona dedi: İsrailin Allahı RAB: Git, ve yanına Naftali oğullarından ve Zebulun oğullarından on bin kişi alarak Tabor dağına çek, diye emretmedi mi? ⁷ Ve Yabin ordusu başbuğu Sisera'yı, ve onun cenk arabaları ile askerlerini Kişon ırmağına, senin yanına çekeceğim; ve onu senin eline vereceğim. ⁸ Ve Barak ona dedi: Eğer benimle beraber gelersen, ben de giderim; fakat benimle beraber gelmezsen, gitmem. ⁹ Ve Debora dedi: Mutlaka seninle beraber gideceğim; ancak gideceğin yolda şeref senin olmayacaktır; çünkü RAB Sisera'yı bir kadının eline verecektir. Ve Debora kalktı, ve Barakla beraber Kedeşe gitti. ¹⁰ Ve Barak Zebulunla Naftaliyi Kedeşe topladı; ve on bin kişi onun ardınca çıktılar; Debora da onunla beraber çıktı.

¹¹ Ve Kenî Heber, Musanın kaynatası Hobab oğullarından, Kenîlerden ayrılmıştı, ve Kedeş yanında olan Tsaananimdeki meşe ağacına kadar çadırını kurmuştu.

¹² Ve Abinoamın oğlu Barakın Tabor dağına çıktığını Sisera'ya bildirdiler. ¹³ Ve Sisera bütün cenk arabalarını, dokuz yüz demir arabayı, ve kendisile beraber olan bütün kavmı Haroşet-goyimden Kişon ırmağına topladı. ¹⁴ Ve Debora Baraka dedi: Kalk, çünkü RABBİN Sisera'yı senin eline verdiği gün bugündür; RAB senin önünde çıkmadı mı? Ve Barak, ardında on bin kişi olarak Tabor dağından indi. ¹⁵ Ve RAB Sisera'yı, ve bütün cenk arabalarını, ve bütün ordusunu Barakın önünde kılıçtan geçirip bozdu; ve Sisera cenk arabasından inip yaya kaçtı. ¹⁶ Ve Barak, Haroşet-goyime kadar, cenk arabalarının ardını ve ordunun ardını kovdu; ve Sisera'nın bütün ordusu kılıç ağzı ile düştü; bir kişi bile kalmadı.

¹⁷ Fakat Sisera Kenî Heberin karısı Yaelin çadırına yaya kaçtı; çünkü Hatsor kırallı Yabinle Kenî Heber evi arasında barışıklık vardı. ¹⁸ Ve Yael Sisera'yı karşılamak için çıktı, ve ona dedi: Dön, efendim, yanıma dön; korkma. Ve onun yanına çadıra döndü, ve kadın onu yorganla örttü. ¹⁹ Ve ona dedi: Rica ederim, bana biraz su ver içeyim; çünkü susadım. Ve süt tulumunu açıp ona içirdi, ve onu örttü. ²⁰ Ve kadına dedi: Çadırın kapısında dur, ve vaki olacak ki, eğer bir adam gelir, ve sana sorup: Burada kimse var mı? derse: Hayır, diyeceksin. ²¹ Ve Heberin karısı Yael bir çadır kazığı aldı, ve tokmağı elinde tuttu, ve yavaşça onun yanına girdi, ve kazığı şakaklarına çaktı, ve kazık yere saplanıncıya kadar geçti; çünkü o derin uykuda ve dermansızdı; ve öldü. ²² Ve işte,

Barak Sisera'yı kovalarken Yael onu karşılamak için çıktı, ve ona dedi: Gel de aramakta olduğun adamı sana göstereyim. Ve kadının yanına geldi; ve işte, Sisera ölü olarak yatıyordu, ve kazık şakaklarında idi.

²³ Böylece o gün Allah, Kenân kiralı Yabini İsrail oğullarının önünde alçalıttı. ²⁴ Ve İsrail oğulları Kenân kiralı Yabini helâk edinciye kadar, Kenân kiralı Yabine karşı onların eli gittikçe kuvvetlendi.

BAP 5

VE o gün Debora ve Abinoam oğlu Barak terennüm edip dediler:

² Reisler İsrailde reislik ettikleri için,
Kavm gönüllü olarak kendini verdiği için;
RABBÎ takdis edin.

³ Ey kırallar, dinleyin; ey emîrler, kulak verin;
RABBE ben, ben terennüm edeceğim;
İsrailin Allahı RABBE taganni edeceğim.

⁴ Ya RAB, Seirden çıktığın zaman,
Edom kırından ilerlediğin zaman,
Yer titredi, gökler de damlattılar,
Evet, bulutlar su damlattılar.

⁵ RABBİN önünde dağlar,
O Sina da, İsrailin Allahı RABBİN önünde sarsıldı.

⁶ Anat oğlu Şamgarın günlerinde,
Yaelin günlerinde, kervanların ardı kesildi,
Ve yolcular sapa yollardan giderlerdi.

⁷ İsrailde hâkimlerin ardı kesilmişti,
Ben, ana olarak İsrailde kalkıncıya kadar,
Ben, Debora, kalkıncıya kadar onların ardı kesilmişti.

⁸ Yeni ilâhlar seçtiler;
O zaman kapılarda cenk vardı;
İsrailde, kırk bin arasında,
Kalkan yahut mızrak görüldü mü?
⁹ Yüreğim İsraille hükmedenlere,
Kavm arasında gönüllü olarak kendilerini verenleredir;
RABBÎ takdis edin.

¹⁰ Ey beyaz eşeklere binenler,
Ey halılar üzerinde oturanlar,
Ve ey yolda yürüyenler, söyleyin.

¹¹ Ok atanların gürültüsünden uzakta, su çektikleri yerlerde,
Orada RABBİN doğru işlerini,
İsrailde saltanatının doğru işlerini anlatacaklar.
O zaman RABBİN kavmı kapılara indiler.

¹² Uyan, ey Debora, uyan;
Uyan, uyan, ilâhi oku;
Kalk, ey Barak, ve ey Abinoam oğlu, esirlerini götür.

¹³ O zaman eşrafın ve kavmin artakalanı indi;
RAB benim için yiğitlere karşı indi.

¹⁴ Efraimden Amalekte kökleşenler,
Senin ardınca, ey Benyamin, senin adamların arasında;

Makirden hükmedenler,
Ve Zebulundan serdar esasını taşıyanlar indiler.
¹⁵ Ve İssakar reisleri Debora ile idiler;
İssakar nasılsa, Barak da öyle idi;
Onun ardınca vadiye saldırıldılar.
Ruben çayları yanında, yürekten büyük müzakereler oldu.
¹⁶ Sürülere kaval çalınmasını dinlemek için,
Ağıllar arasında niçin oturdun?
Ruben çayları yanında, yürekten büyük müşavereler oldu.
¹⁷ Gilead Erden ötesinde oturdu;
Ve niçin Dan gemilerde kaldı?
Aşer deniz kıyısında istirahat etti,
Ve kendi çaylarının yanında oturdu.
¹⁸ Meydanın yüksek yerlerinde Zebulun ile Naftali,
Canlarını ölüm tehlikesine atan bir kavmdı.
¹⁹ Kırallar gelip cenkettiler;
Taanakta, Megiddo suları yanında,
O zaman Kenân kıralları cenkettiler;
Gümüş çapulu almadılar.
²⁰ Yıldızlar göklerden cenkettiler,
Siseraya karşı medarlarından cenkettiler.
²¹ Kişon ırmağı, o kadim ırmak,
Kişon ırmağı onları sürüp götürdü.
Ey canım, kuvveti ayak altına aldın.
²² O zaman atların şahlanmasından, kuvvetlilerinin şahlanmasından,
At tırnakları yere damga vurdular.
²³ RABBİN meleği dedi: Meroza lânet edin,
Onun halkına ağır lânetle lânet edin,
Çünkü RABBİN yardımına,
Yiğitlere karşı RABBİN yardımına gelmediler.
²⁴ Kenî Heberin karısı Yael,
Kadınlar arasında ziyadesile mubarek olsun;
Çadır kadınları arasında ziyadesile mubarek olsun.
²⁵ Su istedi, Yael ona süt verdi;
Beylerin çamçağında ayran sundu.
²⁶ Elini kazığa,
Ve sağ elini işçilerin tokmağına saldı;
Ve tokmakla Siserayı vurdu, başını ezdi;
Ve kırıp şakaklarından deldi geçirdi.
²⁷ Ayakları dibine çöktü, düşüp yattı;
Ayakları dibine çöktü, düştü;
Çöktüğü yere cansız düştü.
²⁸ Siseranın anası, kafes arkasından,
Pencereden baktı, ve bağırdı:
Niçin onun cenk arabası o kadar ağır geliyor?
Niçin arabalarının yürüyüşü gecikiyor?
²⁹ Hikmetli kadınları ona cevap verdiler,

O da kendi kendine cevap verdi:

³⁰ Her yiğide birer, ikişer kız,
Sisera için boyalı esvap çapulu,
İşlenmiş boyalı esvap çapulu,
Çapul olarak boynu için iki yanı işlenmiş boyalı esvap,
Çapul malını bulup paylaşmadılar mı?

³¹ Ya RAB, bütün düşmanların böyle yok olsunlar;
Fakat seni sevenler kuvvetinde doğan güneş gibi olsunlar.
Ve memleket kırk yıl rahat etti.

BAP 6

VE İsrail oğulları RABBİN gözünde kötü olanı yaptılar; ve RAB onları yedi yıl Midyanın eline verdi. ² Ve İsraille karşı Midyanın eli kuvvetlendi; ve Midyan yüzünden İsrail oğulları kendileri için dağlardaki gizlenecek yerleri, ve mağaralar ile hisarlar yaptılar. ³ Ve vaki oldu ki, İsrail ekin ektikçe Midyanîler, ve Amalekîler, ve şark oğulları çıkarlardı; ve onlara karşı çıkarlardı; ⁴ ve onlara karşı konarlardı, ve Gazaya varıncıya kadar yerin mahsulünü bozarlardı, ve koyun olsun, sığır olsun, eşek olsun, İsrailde geçinecek bir şey bırakmazlardı. ⁵ Çünkü onlar hayvanları ve çadırları ile çıkarlardı; çoklukça çekirge gibi gelirlerdi; kendilerinin ve develerinin sayısı yoktu; ve diyarı bozmak için oraya gelirlerdi. ⁶ Ve Midyan yüzünden İsrail çok alçaldı; ve İsrail oğulları RABBE feryat ettiler.

⁷ Ve vaki oldu ki, Midyan yüzünden İsrail oğulları RABBE feryat edince, ⁸ RAB İsrail oğullarına bir peygamber gönderdi; ve onlara dedi: İsrailin Allahı RAB şöyle diyor: Ben sizi Mısırdan çıkardım, ve sizi kölelik diyarından çıkardım, ⁹ ve sizi Mısırlıların elinden, ve bütün sizi sıkıştırıcıların elinden azat ettim, ve önünüzden onları kovdum, ve onların diyarını size verdim; ¹⁰ ve size dedim: Ben Allahınız RAB'İM; memleketlerinde oturduğunuz Amorîlerin ilâhlarından korkmayacaksınız. Fakat sözümü dinlemediniz.

¹¹ Ve RABBİN meleği geldi, ve Abiezrî Yoaşın Ofra şehrindeki meşe ağacı altında oturdu; ve Yoaşın oğlu Gideon Midyanîlerden kaçırmak için şarap mâsarasında buğday dövüyordu. ¹² Ve kendisine RABBİN meleği görünüp ona dedi: Ey cesur yiğit, RAB seninle beraberdir. ¹³ Ve Gideon dedi: Ah, efendim, eğer RAB bizimle beraberse, niçin bütün bu şeyler başımıza geldi? ve atalarımızın: RAB bizi Mısırdan çıkarmadı mı? diyerek bize anlattıkları bütün onun hârikaları nerededir? Fakat RAB şimdi bizi attı, ve bizi Midyanın eline verdi. ¹⁴ Ve RAB ona bakıp dedi: Bu kuvvetinle git, ve İsraili Midyanın elinden kurtar; seni göndermedim mi? ¹⁵ Ve ona dedi: Ah, efendim, İsraili ne ile kurtarayım? İşte, benim ailem Manassede en fakiridir, ve ben babamın evinde en küçüğüyüm. ¹⁶ Ve RAB ona dedi: Mutlaka seninle beraber olacağım, ve Midyanîleri bir adammış gibi vuracaksın. ¹⁷ Ve ona dedi: Eğer şimdi gözünde lûtufl buldumsa, benimle söyleşen sen olduğuna dair bana alâmet göster. ¹⁸ Rica ederim, ben sana gelip hediyemi çıkarıncıya kadar, ve onu senin önüne koyuncıya kadar, buradan ayrılma. Ve dedi: Sen geri gelinciye kadar kalırım.

¹⁹ Ve Gideon içeri girdi, ve bir oğlakla, bir efa* undan mayasız pideler hazırladı; ve eti bir sepete koydu, ve et suyunu tencereye koydu, ve meşe ağacı altına, onun yanına getirip takdim etti. ²⁰ Ve Allahın meleği ona dedi: Eti ve mayasız pideleri al, ve şu kayanın üzerine koy, ve et suyunu dök. Ve böyle yaptı. ²¹ Ve RABBİN meleği elinde olan değneğin ucunu oraya uzattı, ve etle mayasız pidelere dokundu; ve kayadan ateş çıktı, ve eti ve mayasız pideleri yiyip bitirdi; ve RABBİN meleği onun gözünden kayboldu. ²² Ve Gideon RABBİN meleği olduğunu gördü; ve Gideon dedi: Eyvah, ya RAB Yehova! çünkü RABBİN meleğini yüz yüze gördüm. ²³ Ve RAB ona dedi: Sana selâmet olsun;

korkma; ölmeyeceksin. ²⁴ Ve Gideon orada RABBE bir mezbah yaptı, ve onun adını Yehova-şalom* koydu; bugüne kadar hâlâ Abiezrîlerin Ofra şehrindedir.

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

* *Yehova selâmettir.*

²⁵ Ve vaki oldu ki, o gece RAB ona dedi: Babanın boğasını, yedi yaşında olan ikinci boğayı al, ve babanın Baal mezbahını yık, ve yanındaki Aşerayı kes; ²⁶ ve bu hisarın tepesinde Allahın RABBE usulü üzre bir mezbah yap, ve ikinci boğayı al, ve keseceğin Aşeranin odunları ile yakılan takdimeyi arzet. ²⁷ Ve Gideon kullarından on adam aldı, ve RABBİN kendisine söylediği gibi yaptı; ve vaki oldu ki, babasının ev halkı, ve şehrin adamları korkusundan bu şeyi gündüz yapamadığı için geceleyin yaptı.

²⁸ Ve şehrin adamları sabahlayın erken kalktılar, ve işte, Baalın mezbahı yıkılmıştı, ve onun yanında olan Aşera kesilmişti, ve yapılmış olan mezbah üzerinde ikinci boğa arzolanmıştı. ²⁹ Ve birbirlerine dediler: Bu işi kim yaptı? Ve aradılar, ve araştırdılar ve dediler: Bu işi Yoaşın oğlu Gideon yaptı. ³⁰ Ve şehrin adamları Yoaşa dediler: Oğlunu çıkar da ölsün, çünkü Baalın mezbahını yıktı, ve çünkü onun yanında olan Aşerayı kesti.

³¹ Ve Yoaş kendisine karşı duranların hepsine dedi: Baal için siz mi dava edeceksiniz? yahut siz mi onu kurtaracaksınız? onun için dava edecek olan kim ise sabahlayın öldürülecektir; eğer ilâh ise, biri onun mezbahını yıktı diye kendisi dava etsin. ³² Ve: Baal ona karşı dava etsin, çünkü onun mezbahını yıktı, diyerek, o gün onun adını Yerubbaal* koydu.

* *Baal dava etsin.*

³³ O zaman bütün Midyanîler, ve Amalekîler, ve şark oğulları bir araya toplandılar; ve geçip Yizreel vadisinde ordugâh kurdular. ³⁴ Ve RABBİN Ruhu Gideonun üzerine geldi; ve boru çaldı; ve Abiezer onun ardınca toplandı. ³⁵ Ve bütün Manasseye ulaklar gönderdi; ve onlar da onun ardınca toplandılar; ve Aşere, ve Zebuluna, ve Naftaliye ulaklar gönderdi; ve onları karşılamağa çıktılar.

³⁶ Ve Gideon Allaha dedi: Eğer söylediğin gibi İsraili benim elimle kurtaracaksan, ³⁷ işte, ben harman üzerine yün yapağı koyacağım; eğer çiğ yalnız yapağı üzerinde olur ve bütün toprak üzerinde kuruluk olursa, o zaman söylediğin gibi İsraili benim elimle kurtaracağımı bileceğim. ³⁸ Ve böyle oldu; çünkü ertesi gün erken kalkıp yapağıyı sıktı, ve yapağıdan çiğ, bir tas dolusu su çıkardı. ³⁹ Ve Gideon Allaha dedi: Bana karşı öfken alevlenmesin, ve ben ancak bu kere söylüyeyim; niyaz ederim, ancak bu kere yapağı ile deniyeyim; şimdi kuruluk yapağı üzerinde olsun; ve bütün toprak üzerinde çiğ olsun. ⁴⁰ Ve Allah o gece böyle yaptı; ve kuruluk ancak yapağı üzerinde idi, ve bütün toprak üzerinde çiğ vardı.

BAP 7

VE Yerubbaal (o Gideondur), ve kendisile beraber olan bütün kavm erken kalktılar, ve Harod* pınarı başında ordugâh kurdular; ve Midyan ordugâhı onların şimal tarafında, More tepesi yanında derede idi.

* *Titreme.*

² Ve RAB Gideona dedi: Midyanı onların eline vermeliğim için senin yanında olan kavmin sayısı fazladır, yoksa İsrail: Kendi elim beni kurtardı, diyerek bana karşı övünecektir. ³ Ve şimdi kavma işittirip de: Kim korkuyor ve titriyorsa dönsün, ve Gilead dağından geri gitsin. Ve kavmdan yirmi iki bin kişi döndüler; ve on bin kişi kaldı.

⁴ Ve RAB Gideona dedi: Kavmin sayısı yine fazladır; onları suya indir, ve senin için orada onları deniyeyim; ve vaki olacak ki, sana: Bu seninle beraber gidecek, dediğim adam seninle beraber gidecek; ve: Seninle gitmeyecek, dediğim adam gitmeyecektir. ⁵ Ve

kavmı suya indirdi; ve RAB Gideona dedi: Köpeğin dilile içtiği gibi dilile su içen her adamı ayrı, ve içmek için dizleri üzerine çöken her adamı da ayrı koyacaksın. ⁶ Ve ellerini ağızlarına götürerek dillerile içenlerin sayısı üç yüz kişi oldu; fakat kavmin artakalanlarının hepsi su içmek için dizleri üzerine çöktüler. ⁷ Ve RAB Gideona dedi: Dilile içen üç yüz kişile sizi kurtaracağım, ve Midyanîleri senin eline vereceğim; ve bütün kavm, herkes kendi yerine gitsin. ⁸ Ve kavm ellerine azıkla borularını aldılar; ve İsrail adamlarının hepsini, herkesi kendi çadırına gönderdi, fakat üç yüz kişiyi alıkoydu; ve Midyan ordugâhı onun aşığı tarafında, derede idi.

⁹ Ve vaki oldu ki, RAB o gece ona dedi: Kalk, ordugâha in, çünkü onu senin eline verdim. ¹⁰ Ve eğer inmeğe korkuyorsan, uşağın Pura ile beraber ordugâha in; ¹¹ ve ne söyleştiklerini işiteceksin; ve ondan sonra ellerin kuvvetlenecek, ve ordugâha ineceksin. O zaman o ve uşağı Pura ordugâhının kenarında olan silâhlı adamların yanına indiler. ¹² Ve Midyanîler, ve Amalekîler, ve bütün şark oğulları çoklukça çekirge gibi derede yatıyorlardı; ve develerinin sayısı yoktu, çoklukça deniz kıyısındaki kum gibi. ¹³ Ve Gideon geldi, ve işte, bir adam arkadaşına ruya anlatıyor ve diyordu: İşte, bir ruya gördüm; ve işte, Midyan ordugâhına arpa ekmeğinden bir somun yuvarlandı, ve çadıra kadar geldi, ve onu vurup düşürdü, onu alt üst etti, ve çadır yere serildi. ¹⁴ Ve arkadaşı cevap verip dedi: Bu başka bir şey değildir, ancak İsrailî Yoaş oğlu Gideonun kılıcıdır; Allah Midyanı ve bütün orduyu onun eline verdi.

¹⁵ Ve vaki oldu ki, Gideon ruyanın hikâyesini ve tabirini işitince, secde kıldı; ve İsrail ordugâhına dönüp dedi: Kalkın; çünkü RAB Midyan ordusunu elinize verdi. ¹⁶ Ve üç yüz kişiyi üç bölüğe ayırdı, ve hepsinin eline borular, ve boş testiler, ve testiler içinde çerağlar verdi. ¹⁷ Ve onlara dedi: Bana bakın, ve öyle yapın; ve işte, ben ordugâhın kenarına geldiğim zaman, vaki olacak ki, ben ne yaparsam siz de öyle yapacaksınız. ¹⁸ Ben ve benimle beraber olanların hepsi boru çalınca, ordugâhın bütün çevresinde siz de boruları çalacaksınız, ve: RAB için ve Gideon için, diyeceksiniz.

¹⁹ Ve Gideonla yanında olan yüz kişi, orta nöbetin başlangıcında, nöbetçileri henüz koydukları zaman ordugâhın kenarına vardılar; ve boruları çalıp ellerindeki testileri kırdılar. ²⁰ Üç bölük de boruları çalıp testileri kırdılar, ve çerağları sol ellerinde, ve çalmak için boruları sağ ellerinde tuttular; ve: RABBİN ve Gideonun kılıcı, diye bağırdılar. ²¹ Ve ordugâhın çevresinde herkes kendi yerinde durdu; ve bütün ordu koştu; ve bağırip onları kaçırdılar. ²² Ve üç yüz boruyu çaldılar, ve RAB her birinin kılıcını arkadaşına karşı, ve bütün orduya karşı koydu; ve ordu Tsereraya doğru, Beyt-şittaya kadar, Tabbatın yanında olan Abel-mehola sınırına kadar kaçtı. ²³ Ve Naftaliden, ve Aşerden, ve bütün Manasseden İsrailîler toplandılar, ve Midyanın ardını kovaladılar.

²⁴ Ve Gideon bütün Efraim dağılığına ulaklar gönderip dedi: Midyana karşı inin, ve önlerinde Beyt-baraya kadar suları, Erdeni alın. Ve bütün Efraimîler toplandı, ve Beyt-baraya kadar suları, Erdeni aldılar. ²⁵ Ve Midyanın iki reisini, Oreble Zeebi tuttular; ve Orebi Oreb kayasında öldürdüler, ve Zeebi Zeeb şarap mâsarasında öldürdüler, ve Midyanı kovaladılar; ve Oreble Zeebin başlarını, Erden ötesinden Gideona getirdiler.

BAP 8

VE Efraimîler ona dediler: Midyana karşı cenketmeğe gittiğin zaman bizi çağırılmıyarak bu bize ettiğin nedir? Ve onunla şiddetle çekiştiler. ² Ve onlara dedi: Sizin yaptığının yanında şimdi benim yaptığım nedir? Efraimin bağ bozumundan artakalan üzümleri, Abiezerin bağ bozumu mahsulünden iyi değil mi? ³ Midyan reislerini, Orebi ve Zeebi Allah sizin elinize verdi; ve sizin yaptığının yanında ben ne yapabildim? Bunu söyleyince ona karşı öfkeleri yatıştı.

⁴ Ve Gideon Erdene vardı, kendisi ve yanındaki yorgun fakat kovalıyan üç yüz kişi onu geçtiler. ⁵ Ve Sukkot adamlarına dedi: Rica ederim, arkamda olan kavma ekmek somunları verin; çünkü yorgundurlar, ve ben Midyan kıralları Zebah ve Tsalmunnayı kovalıyorum. ⁶ Ve Sukkot reisleri dediler: Zebah ve Tsalmunnanın bileği şimdi senin elinde mi ki, senin orduna ekmek verelim? ⁷ Ve Gideon dedi: Bunun için RAB Zebah ve Tsalmunnayı elime verdiği zaman etinizi çölün dikenleriyle ve çalılarla döveceğim. ⁸ Ve oradan Penuel çıktı, ve onlara da öylece söyledi: Sukkot adamları nasıl cevap verdilerse Penuel adamları da öyle cevap verdiler. ⁹ Ve Penuel adamlarına da söyliyip dedi: Selâmetle döndüğüm zaman bu kuleyi yıkacağım.

¹⁰ Ve Zebahla Tsalmunna, ve onlarla beraber on beş bin kişi kadar orduları, şark oğulları ordusundan kalanların hepsi, Karkorda idiler; ve yüz yirmi bin kılıç kullanan adam düşmüştü. ¹¹ Ve Gideon Nobah ve Yogbehanın şarkından çadırlarda oturanların yolundan çıktı, ve orduyu vurdu; çünkü ordu kaygısızdı. ¹² Ve Zebah ve Tsalmunna kaçtılar; ve onların ardını kovaladı; ve Midyanın iki kırallını, Zebahı ve Tsalmunnayı tuttu, ve bütün orduyu bozdu.

¹³ Ve Yoaşın oğlu Gideon Heres yokuşundan cenkten döndü. ¹⁴ Ve Sukkot adamlarından bir genci tutup ona sordu; ve o Sukkot reislerini, ve ihtiyarlarını, yetmiş yedi kişiyi yazıp ona bildirdi. ¹⁵ Ve Sukkot adamlarına gelip dedi: Zebah ve Tsalmunnanın bileği şimdi senin elinde mi ki, senin yorgun adamlarına ekmek verelim? diyerek onlardan ötürü benimle eğlenmiş olduğunuz Zebah ve Tsalmunna işte! ¹⁶ Ve şehrin ihtiyarlarını, ve çölün dikenlerini ve çalılarını aldı, ve onlarla Sukkot adamlarına ders verdi. ¹⁷ Ve Penuel kulesini yıktı, ve şehrin adamlarını öldürdü.

¹⁸ Ve Zebahla Tsalmunnaya dedi: Taborda öldürdüğünüz adamlar nasıldılar? Ve dediler: Sen nasılsan onlar da öyle idi; her biri kiral oğullarına benziyordu. ¹⁹ Ve dedi: Kardeşlerim, anamın oğulları idiler; hay olan RABBİN hakkı için, eğer onları sağ bıraksa idiniz sizi öldürmezdim. ²⁰ Ve ilk oğlu Yetere dedi: Kalk, ve bunları öldür. Fakat genç kılıcını çekmedi; çünkü korkuyordu, çünkü henüz gençti. ²¹ Ve Zebahla Tsalmunna dediler: Sen kalk da bizi vur; çünkü adam nasılsa gücü öyledir. Ve Gideon kalktı ve Zebahı ve Tsalmunnayı öldürdü, ve develerinin boyunlarında asılı olan hilâllerini aldı. ²² Ve İsrail adamları Gideona dediler: Sen, oğlun, ve oğlunun oğlu bize saltanat edin; çünkü bizi Midyanın elinden kurtardın. ²³ Ve Gideon onlara dedi: Ben size saltanat etmem, oğlum da size saltanat etmiyecek; RAB size saltanat edecektir. ²⁴ Ve Gideon onlara dedi: Sizden bir dileğim var, herkes aldığı çapuldaki halkaları bana versin. (Çünkü onlar İsmailîler oldukları için altın halkaları vardı.) ²⁵ Ve dediler: Seve seve veririz. Ve yere esvap serdiler, ve herkes aldığı çapuldaki halkaları oraya attı. ²⁶ Ve hilâllerden, küpelerden, ve Midyan kıralları üzerindeki erguvanî esvaplardan başka, ve develerin boyunlarında olan zincirlerden başka, onun dilediği altın halkaların ağırlığı bin yedi yüz şekel* altındı. ²⁷ Ve Gideon ondan bir efod yaptı, ve onu şehrine, Ofraya koydu; ve bütün İsrail orada onun ardınca zina ettiler; ve Gideona ve evi halkına bir tuzak oldu. ²⁸ Ve Midyan İsrail oğullarının önünde alçaldı, ve bir daha başlarını kaldırmadılar. Ve memleket Gideonun günlerinde kırk yıl rahat etti.

* Tartılar ve ölçüler çetveline bak.

²⁹ Ve Yoaşın oğlu Yerubbaal gidip evinde oturdu. ³⁰ Ve Gideonun kendi sulbünden gelen yetmiş oğlu vardı; çünkü karıları çoktu. ³¹ Ve Şekemde olan cariyesi de kendisine bir oğul doğurdu, ve onun adını Abimelek koydu. ³² Ve Yoaşın oğlu Gideon güzel ihtiyarlıkta öldü, ve Abiezrîlerin Ofra şehrinde, babası Yoaşın kabrine gömüldü.

³³ Ve vaki oldu ki, Gideon ölünce İsrail oğulları döndüler, ve Baalların ardınca zina ettiler,

ve Baal-beriti kendilerine ilâh ettiler. ³⁴ Ve İsrail oğulları, çevrelerindeki bütün düşmanlarının elinden kendilerini azat eden Allahları RABBİ hatırlamadılar; ³⁵ ve Yerubbaal (o Gideondur) evine, İsraille yapmış olduğu bütün iyiliğe göre inayet etmediler.
BAP 9

VE Yerubbaalın oğlu Abimelek Şekeme, anasının kardeşleri yanına gitti, ve onlara, ve anasının babası evinin bütün aşiretine söyleyip dedi: ² Rica ederim, bütün Şekem erlerine işittirip söyleyin: Sizin için hangisi iyidir, yetmiş kişi olarak Yerubbaalın bütün oğulları mı, yoksa bir kişi mi size saltanat etsin? ve hatırlayın ki, ben sizin kemiğiniz ve etinizim. ³ Ve anasının kardeşleri onun hakkında, bütün bu sözleri Şekem erlerinin hepsine işittirerek söylediler; ve onların yüreği Abimelekin ardınca gitmeğe meyletti; çünkü: O bizim kardeşimizdir, dediler. ⁴ Ve Baal-beritin evinden ona yetmiş parça gümüş verdiler, ve Abimelek bunlarla oynak ve çapkın adamlar tuttu, ve onun ardınca gittiler. ⁵ Ve Ofraya, babasının evine geldi, ve kardeşlerini, Yerubbaalın yetmiş oğlunu bir taş üzerinde öldürdü; ancak Yerubbaalın küçük oğlu Yotam sağ kaldı; çünkü gizlendi. ⁶ Ve bütün Şekem erleri, ve bütün Beyt-millo toplandılar, ve gidip Şekemdeki dikili taş meşesi yanında Abimeleki kıral ettiler.

⁷ Ve Yotama bildirdiler, ve gidip Gerizim dağının tepesinde durdu, ve yüksek sesle bağırıp onlara dedi: Beni dinleyin, ey Şekem erleri, Allah da sizi dinliyecektir. ⁸ Vaktile ağaçlar kendilerine kıral meshetmek için gittiler; ve zeytin ağacına dediler: Bize kıral ol. ⁹ Ve zeytin ağacı onlara dedi: Allahın ve insanın bende sena ettikleri yağımı bırakayım da ağaçlar üzerinde sallanmağa mı gideyim? ¹⁰ Ve ağaçlar incir ağacına dediler: Sen gel, bize kıral ol. ¹¹ Ve incir ağacı onlara dedi: Tatlılığımı ve iyi meyvamı bırakayım da ağaçlar üzerinde sallanmağa mı gideyim? ¹² Ve ağaçlar asmaya dediler: Sen gel, bize kıral ol. ¹³ Ve asma onlara dedi: Allahı ve insanları sevindiren yeni şarabımı bırakayım da ağaçlar üzerinde sallanmağa mı gideyim? ¹⁴ Ve bütün ağaçlar kara çalıya dediler: Sen gel, bize kırallık et. ¹⁵ Ve kara çalı ağaçlara dedi: Eğer gerçekten siz beni kendinize kıral olarak meshederseniz, gelin gölgeme sığının; yoksa kara çalıdan ateş çıksın ve Libnanın erz ağaçlarını yiyip bitirsin. ¹⁶ Ve şimdi, eğer siz Abimeleki kıral etmekle hakkaniyet ve doğrulukla davrandınızsa, ve eğer Yerubbaala karşı ve onun evine karşı iyilikle davrandınızsa, ve ellerinin mükâfatını ona verdinizse ¹⁷ (çünkü babam sizin için cenketti, ve canını ileri attı, ve sizi Midyanın elinden azat etti; ¹⁸ ve siz bugün babamın evine karşı ayaklandınız, ve oğullarını, yetmiş kişiyi bir taş üzerinde öldürdünüz; ve cariyesinin oğlu Abimeleki Şekem erlerine kıral ettiniz, çünkü o kardeşinizdir); ¹⁹ eğer bugün Yerubbaala karşı ve onun evine karşı hakkaniyet ve doğrulukla davrandınızsa, Abimelekle sevinin, o da sizinle sevinin; ²⁰ ve yoksa, Abimelekten ateş çıksın ve Şekem erlerini ve Beyt-milloyu yiyip bitirsin; ve Şekem erleriyle Beyt-millodan ateş çıksın, ve Abimeleki yiyip bitirsin. ²¹ Ve Yotam koşup kaçtı, ve Beere gitti, ve kardeşi Abimelekten korktuğu için orada oturdu.

²² Ve Abimelek üç yıl İsraille reis oldu. ²³ Ve Allah Abimelekle Şekem erleri arasına kötü bir ruh gönderdi; ve Şekem erleri Abimeleke karşı hile ile davrandılar; ²⁴ ta ki, Yerubbaalın yetmiş oğluna yapılan zorbalık onun üzerine gelsin, ve onların kanı, onları öldüren kardeşleri Abimelekin üzerine, ve kardeşlerini öldürmek için onun ellerini kuvvetlendiren Şekem erlerinin üzerine konulsun. ²⁵ Ve Şekem erleri dağ başlarında ona karşı pusu kurdular, ve yolda yanlarından geçenlerin hepsini soyuyorlardı; bu da Abimeleke bildirildi.

²⁶ Ve Ebedin oğlu Gaal ve kardeşleri geldiler, ve Şekeme geçtiler; ve Şekem erleri ona güvendiler. ²⁷ Ve kıra çıkıp onların üzümünü devşirip bastılar, ve şenlikler ettiler, ve

ilâhlarının evine girdiler, ve yiyip içtiler, ve Abimeleke lânet ettiler. ²⁸ Ve Ebedin oğlu Gaal dedi: Abimelek kimdir, ve Şekem kimdir ki, ona kulluk edelim? Yerubbaalın oğlu değil mi? ve onun memuru Zebul değil midir? Şekemin babası Hamorun adamlarına kulluk edin; fakat biz niçin ona kulluk edelim? ²⁹ Ve keşke bu kavm benim elimde olsa idi! O zaman Abimeleki atardım. Ve Abimeleke dedi: Ordunu çoğalt ve çık.

³⁰ Ve Ebedin oğlu Gaalın sözlerini şehrin reisi Zebul işitince öfkesi alevlendi. ³¹ Ve Abimeleke gizlice ulaklar gönderip dedi: İşte, Ebedin oğlu Gaal ve kardeşleri Şekeme geldiler, ve işte, şehri sana karşı durmağa zorluyorlar. ³² Ve şimdi sen ve seninle beraber olan kavm geceleyin kalkın, ve kırdan pusuya yatın; ³³ ve vaki olacak ki, sabahlayın güneş doğar doğmaz erken kalkıp şehre baskın ederseniz; ve işte, o ve kendisile beraber olan kavm sana karşı çıktıkları zaman elinden geleni ona yaparsınız.

³⁴ Ve Abimelek, ve kendisile beraber bütün kavm geceleyin kalktılar, ve dört bölük olarak Şekeme karşı pusuya yattılar. ³⁵ Ve Ebedin oğlu Gaal çıkıp şehrin kapısına girilecek yerde durdu; ve Abimelek, ve kendisile beraber olan kavm pusudan kalktılar. ³⁶ Ve Gaal kavmı görüp Zebula dedi: İşte, dağ tepelerinden bir kavm iniyor. Ve Zebul ona dedi: Adamlar diye gördüğün, dağların gölgesidir. ³⁷ Ve Gaal yine söyleyip dedi: İşte, memleketin ortasından bir kavm iniyor, Meonenim meşesi yolundan da bir bölük geliyor.

³⁸ O zaman Zebul ona dedi: Abimelek kimdir ki, ona kulluk edelim, diyen ağzın şimdi nerede? hor gördüğün kavm bu değil mi? haydi, şimdi çık da onlarla cenket. ³⁹ Ve Gaal Şekem erleri önünde çıktı, ve Abimelekle cenketti. ⁴⁰ Ve Abimelek onu kovaladı, ve Gaal onun önünden kaçtı, ve kapıya girilecek yere kadar bir çok vurulmuş adamlar düştüler.

⁴¹ Ve Abimelek Arumada oturdu, ve Zebul, Gaalla kardeşlerini Şekemde oturtmayıp kovdu. ⁴² Ve vaki oldu ki, ertesi günü kavm kırdan çıktı, ve Abimeleke bildirdiler. ⁴³ Ve kavmı alıp onları üç bölüğe ayırdı, ve kırdan pusuya yattı; ve baktı, ve işte, kavm şehirden çıkıyordu; ve onlara karşı kalkıp onları vurdu. ⁴⁴ Ve Abimelekle yanında olan bölükler ileri saldırdılar, ve şehir kapısına girilecek yerde durdular; ve iki bölük bütün kırdan olanların üzerine saldırıp onları vurdular. ⁴⁵ Ve Abimelek bütün o gün şehre karşı cenketti; ve şehri alıp onda olan kavmı öldürdü; ve şehri yıkıp ona tuz ekti.

⁴⁶ Ve bütün Şekem kulesi erleri bunu işitince El-berit evi hisarına girdiler. ⁴⁷ Ve bütün Şekem kulesi erlerinin toplanmış oldukları Abimeleke bildirildi. ⁴⁸ Ve Abimelek, ve kendisile beraber olan bütün kavm Tsalmon dağına çıktılar; ve Abimelek eline bir balta aldı, ve ağaçlardan bir dal kesti, ve onu kaldırıp omuzu üzerine koydu; ve yanında olan kavma dedi: Benim ne yaptığımı gördünüz, çabuk olun, siz de benim gibi yapın. ⁴⁹ Ve bütün kavm da, her biri birer dal kestiler, ve Abimelekin ardınca gittiler, ve hisara dayadılar, ve onların üzerine hisara ateş verdiler; ve bütün Şekem kulesi adamları da, bin kişi kadar erkek ve kadın, öldüler.

⁵⁰ Ve Abimelek Tebetse gitti, ve Tebetse karşı ordugâh kurup onu aldı. ⁵¹ Ve şehrin ortasında kuvvetli bir kule vardı, ve bütün erkeklerle kadınlar, ve şehrin bütün erleri oraya kaçtılar, ve ardlarından kapayıp kulenin damına çıktılar. ⁵² Ve Abimelek kuleye kadar geldi, ve ona karşı cenketti, ve ona ateş vermek için kulenin kapısına kadar yaklaştı. ⁵³ Ve bir kadın değirmenin üst taşını Abimelekin başına attı, ve onun kafasını kırdı. ⁵⁴ Ve silâhlarını taşıyan uşağı acele çağırıp ona dedi: Kılıcını çek, ve beni öldür, ta ki, benim için: Onu bir kadın öldürdü, demesinler. Ve uşağı kılıcını ona sapladı, ve öldü. ⁵⁵ Ve Abimelekin öldüğünü İsrailîler görünce, herkes kendi yerine gitti. ⁵⁶ Abimelekin yetmiş kardeşini öldürmekle babasına ettiği kötülüğü Allah böylece kendisine döndürdü; ⁵⁷ ve Şekem adamlarının bütün kötülüğünü Allah kendi başlarına döndürdü; ve Yerubbaalın oğlu Yotamın lâneti onların üzerine geldi.

BAP 10

VE Abimekten sonra, İsraili kurtarmak için İssakardan bir adam, Dodo oğlu, Pua oğlu Tola kalktı; ve kendisi Efraim dağığında Şamirde oturuyordu. ² Ve yirmi üç yıl İsraille hükmetti, ve öldü, ve Şamirde gömüldü.

³ Ve ondan sonra Gileadlı Yair kalktı; ve yirmi iki yıl İsraille hükmetti. ⁴ Ve onun otuz sıpaya binen otuz oğlu vardı, ve onların otuz şehri vardı, ve Gilead diyarında olan bu şehirlere, bugüne kadar Havvot-yair* denilir. ⁵ Ve Yair öldü, ve Kamonda gömüldü.

* *Yairin kasabaları.*

⁶ Ve yine İsrail oğulları RABBİN gözünde kötü olanı yaptılar, ve Baallara, ve Astartilere, ve Aram ilâhlarına, ve Sayda ilâhlarına, ve Moab ilâhlarına, ve Ammon oğullarının ilâhlarına, ve Filistîlerin ilâhlarına kulluk ettiler; ve RABBİ bıraktılar, ve ona kulluk etmediler. ⁷ Ve İsraille karşı RABBİN öfkesi alevlendi, ve onları Filistîlere, ve Ammon oğullarına sattı. ⁸ Ve o yılda İsrail oğullarını sıkıştırıp ezdiler; on sekiz yıl Erden ötesinde, Gileaddaki Amorîler diyarında olan bütün İsrail oğullarını ezdiler. ⁹ Ve Ammon oğulları Yahudaya, ve Benyamine, ve Efraim evine karşı da cenketmek için Erdenden geçtiler; ve İsrail çok sıkıldı.

¹⁰ Ve İsrail oğulları RABBE feryat edip dediler: Sana karşı suç ettik, çünkü Allahımızı bıraktık, ve Baallara kulluk ettik. ¹¹ Ve RAB İsrail oğullarına dedi: Sizi Mısırlılardan, ve Amorîlerden, Ammon oğullarından, ve Filistîlerden kurtarmadım mı? ¹² Saydalılar, ve Amalekîler, ve Maonîler de sizi sıkıştırdılar; ve bana feryat ettiniz, ve sizi onların elinden kurtardım. ¹³ Siz ise beni bıraktınız, ve başka ilâhlara kulluk ettiniz; bunun için sizi bir daha kurtarmıyacağım. ¹⁴ Gidin ve seçtiğiniz ilâhlara feryat edin; sıkıntı vaktinizde onlar sizi kurtarsınlar. ¹⁵ Ve İsrail oğulları RABBE dediler: Suç ettik; senin gözünde iyi görünen her ne ise bize ona göre yap; ancak, niyaz ederiz, bugün bizi azat et. ¹⁶ Ve yabancı ilâhları aralarından çıkardılar, ve RABBE kulluk ettiler; ve İsrailin sıkıntısından dolayı RABBİN canı daraldı.

¹⁷ Ve Ammon oğulları toplanıp Gileadda ordugâh kurdular. İsrail oğulları da toplandılar, ve Mitspada ordugâh kurdular. ¹⁸ Ve kavm, Gilead reisleri, birbirlerine dediler: Ammon oğullarına karşı cenketmeğe başlayacak olan adam kimdir? bütün Gilead ahalisine o reis olacaktır.

BAP 11

VE Gileadlı Yeftah cesur bir yiğitti, ve bir fahişenin oğlu idi; ve onun babası Gileaddı. ²

Ve Gileadın karısı ona oğullar doğurdu; ve kadının oğulları büyüdüleri zaman Yeftahı kovdular, ve ona dediler: Babamızın evinde miras almıyacaksın, çünkü sen başka bir kadının oğlusun. ³ Ve Yeftah kardeşlerinden kaçtı, ve Tob diyarında oturdu; ve Yeftahın yanına yaramaz adamlar toplandılar, ve kendisile beraber akınlar ederlerdi.

⁴ Ve vaki oldu ki, bir zaman sonra Ammon oğulları İsraille karşı cenge kalktılar. ⁵ Ve vaki oldu ki, Ammon oğulları İsraille karşı cenge kalktıkları zaman Gilead ihtiyarları Tob diyarından Yeftahı getirmek için gittiler; ⁶ ve Yeftaha dediler: Gel ve bize başbuğ ol, ve Ammon oğullarına karşı cenkedelim. ⁷ Ve Yeftah Gilead ihtiyarlarına dedi: Siz benden nefret etmediniz mi, ve beni babamın evinden kovmadınız mı? ve şimdi sıkıntınız vaktinde niçin bana geldiniz? ⁸ Ve Gilead ihtiyarları Yeftaha dediler: Şimdi bunun için sana döndük, ta ki, bizimle beraber gelip Ammon oğullarına karşı cenkedesin; ve sen bize, bütün Gilead ahalisine baş olacaksın. ⁹ Ve Yeftah Gilead ihtiyarlarına dedi: Eğer Ammon oğullarına karşı cenketmek için beni geri götürürseniz, ve RAB benim önümde onları ele verirse, size baş olacak mıyım? ¹⁰ Ve Gilead ihtiyarları Yeftaha dediler: Aramızda RAB sözümüze şahit olsun; mutlaka senin sözüne göre yapacağız. ¹¹ Ve

Yeftah Gilead ihtiyarları ile beraber gitti, ve kavm onu kendilerine reis ve başbuğ ettiler; ve Yeftah bütün sözlerini Mitspada RABBİN önünde söyledi.

¹² Ve Yeftah Ammon oğullarının kiralına ulaklar gönderip dedi: Aramızda ne var ki, memleketime karşı cenketmek için üzerime geldin? ¹³ Ve Ammon oğullarının kiralı Yeftahın ulaklarına dedi: Çünkü İsrail Mısırdan çıktığı zaman, Arnondan Yabboka kadar, ve Erdene kadar benim memleketimi aldı; ve şimdi onu barışıklıkla geri ver. ¹⁴ Ve Yeftah Ammon oğullarının kiralına yine ulaklar gönderdi; ¹⁵ ve ona dedi: Yeftah şöyle diyor: İsrail Moab diyarını yahut Ammon oğulları diyarını almadı; ¹⁶ ancak Mısırdan çıktıkları zaman İsrail Kızıl Denize kadar çölde yürüdü, ve Kadeşe geldi; ¹⁷ ve İsrail Edom kiralına ulaklar gönderip dedi: Rica ederim, senin memleketinin içinden geçeyim; fakat Edom kiralı dinlemedi. Ve Moab kiralına da gönderdi; o da istemedi; ve İsrail Kadeşte kaldı. ¹⁸ Ve çölde yürüdü, ve Edom diyarı ile Moab diyarının etrafını dolaştı, ve Moab diyarının şarkına geldi, ve Arnon ırmağı ötesinde kondular, fakat Moab sınırı içine girmediler, çünkü Moabın sınırı Arnundu. ¹⁹ Ve İsrail Amorîler kiralı, Heşbon kiralı Sihona ulaklar gönderdi; ve İsrail ona dedi: Rica ederiz, senin diyarının içinden yerimize geçelim. ²⁰ Ve Sihon İsrailin kendi sınırından geçip gideceğine güvenmedi; ve Sihon bütün kavmını toplayıp Yahatsta ordugâh kurdu, ve İsraille cenketti. ²¹ Ve İsrailin Allahı RAB Sihonu ve bütün kavmını İsrailin eline verdi, ve onları vurdular, ve İsrail o diyarda oturan Amorîlerin bütün memleketini, mülk olarak aldı. ²² Ve Arnondan Yabboka kadar, ve çölden Erdene kadar Amorîlerin bütün sınırını mülk olarak aldılar. ²³ Ve şimdi İsrailin Allahı RAB kendi kavmı İsrailin önünden Amorîleri kovdu, ve sen mi onları kendine mülk edineceksin? ²⁴ İlâhın Kemoşun mülk olarak sana verdiğini sen mülk edinmez misin? Allahımız RABBİN önümüzden kovduklarını, biz de onları mülk ediniriz. ²⁵ Ve şimdi senin, Moab kiralı Tsippor oğlu Balaktan daha iyi bir tarafın var mı? o İsraille hiç çekişti mi, yahut onlara karşı hiç cenketti mi? ²⁶ Üç yüz yıldır İsrail Heşbon ile kasabalarında, ve Aroerle kasabalarında, ve Arnon boyunda olan bütün şehirlerde oturmakta iken, niçin o zaman zarfında onları kurtarmadınız? ²⁷ Ve ben sana karşı suç etmedim, fakat sen bana karşı cenketmekle bana kötülük ediyorsun; Hâkim olan RAB, bugün İsrail oğulları ile Ammon oğulları arasında hükmetsin. ²⁸ Fakat Ammon oğullarının kiralı Yeftahın kendisine gönderdiği sözleri dinlemedi.

²⁹ Ve Yeftahın üzerine RABBİN Ruhu geldi, ve o Gileaddan ve Manassedan geçti, ve Gileaddaki Mitspeden geçti, ve Gileaddaki Mitspeden Ammon oğullarına geçti. ³⁰ Ve Yeftah RABBE adak adayıp dedi: Eğer Ammon oğullarını mutlaka benim elime verecek olursan, ³¹ o zaman vaki olacak ki, Ammon oğullarından selâmetle döndüğüm vakit beni karşılamak için evimin kapılarından çıkan RABBİN olacaktır, ve onu yakılan takdime olarak arzedeceğim. ³² Ve Yeftah Ammon oğulları ile cenketmek için onlara geçti; ve RAB onları kendi eline verdi. ³³ Ve Aroerden Minnite varıncıya kadar yirmi şehri, ve Abel-keramime kadar onları çok büyük vuruşla vurdu. Ve Ammon oğulları İsrail oğulları önünde alçaldı.

³⁴ Ve Yeftah Mitspaya, kendi evine geldi; ve işte, kızı teflerle ve rakıslarla onu karşılamağa çıktı; ve o biricik çocuğu idi; ne oğul ne kız, ondan başkası yoktu. ³⁵ Ve vaki oldu ki, onu gördüğü zaman esvabını yırtıp dedi: Eyvah, kızım! belimi büktün, ve beni ezenlerden biri oldun; ben RABBE söyledim, artık dönemem. ³⁶ Ve ona dedi: Baba, sen RABBE söyledin; mademki RAB senin düşmanlarından, Ammon oğullarından senin için oç aldı, ağzından nasıl çıktı ise bana öyle yap. ³⁷ Ve babasına dedi: Bana şöyle yapılınsın; beni iki ay bırak, ve gideyim, ve aşağı dağlara ineyim, ve arkadaşlarımla beraber kızlığıma ağlıyayım. ³⁸ Ve: Git, dedi. Ve onu iki ay için gönderdi; ve arkadaşları ile

beraber gitti, ve dağlar üzerinde kızlığına ağladı. ³⁹ Ve vaki oldu ki, iki ay sonunda babasının yanına döndü, ve adadığı adağa göre ona yaptı; ve o erkek bilmedi. Ve İsrailde âdet oldu, ⁴⁰ ve yıldan yıla İsrail kızları Gileadlı Yeftahın kızı için yılda dört gün yas tutmağa giderlerdi.

BAP 12

VE Efraim adamları toplandılar, ve şimale doğru geçtiler; ve Yeftaha dediler: Niçin Ammon oğulları ile cenketmeğe geçtin de seninle beraber gitmek için bizi çağırmadın? senin üzerine evini ateşle yakacağız. ² Ve Yeftah onlara dedi: Benim ve kavmımın Ammon oğulları ile büyük kavgamız vardı; ve sizi çağırdım, ve onların elinden beni kurtarmadınız. ³ Ve beni kurtarmadığınızı görünce canımı elime aldım, ve Ammon oğullarına karşı geçtim, ve RAB onları elime verdi; ve niçin bugün bana karşı cenketmeğe çıktınız? ⁴ Ve Yeftah bütün Gilead adamlarını topladı, ve Efraimle cenketti; ve Gilead adamları Efraimi vurdular, çünkü dediler: Ey Gileadlılar, Efraim arasında ve Manasse arasında siz Efraim kaçaklarıdır. ⁵ Ve Gileadlılar Efraimîlere karşı Erden geçitlerini tuttular. Ve vaki oldu ki, Efraim kaçaklarından biri: Geçeyim, dediği zaman, Gilead adamları: Efraimî misin? derlerdi. Ve: Hayır, derse; ⁶ o zaman ona: Şibbolet de bakalım, derlerdi; ve Sibbolet derdi; çünkü onu doğru söyleyemezdi; ve onu tutup Erden geçitlerinde boğazlardı; ve o vakitte Efraimden kırk iki bin kişi düştü.

⁷ Ve Yeftah altı yıl İsraille hükmetti. Ve Gileadlı Yeftah öldü, ve Gilead şehirlerinin birinde gömüldü.

⁸ Ve ondan sonra Beyt-lehemden İbtsan İsraille hükmetti. ⁹ Ve onun otuz oğlu vardı; ve dışarıya otuz kız gönderdi, ve dışarıdan oğulları için otuz kız getirdi. Ve yedi yıl İsraille hükmetti. ¹⁰ Ve İbtsan öldü, ve Beyt-lehemde gömüldü.

¹¹ Ve ondan sonra Zebulunî Elon İsraille hükmetti; ve on yıl İsraille hükmetti. ¹² Ve Zebulunî Elon öldü, ve Zebulun diyarında Ayyalonda gömüldü.

¹³ Ve ondan sonra Piratonlu Hillel oğlu Abdon İsraille hükmetti. ¹⁴ Ve onun yetmiş sığa üzerine binen kırk oğlu ile otuz torunu vardı; ve sekiz yıl İsraille hükmetti. ¹⁵ Ve Piratonlu Hillelin oğlu Abdon öldü, ve Amalekîler dağılığında Efraim diyarında, Piratonda gömüldü.

BAP 13

VE yine İsrail oğulları RABBİN gözünde kötü olanı yaptılar; ve RAB onları kırk yıl Filistîlerin eline verdi.

² Ve Danîler sıptından Tsoralı bir adam vardı, ve onun adı Manoah idi; ve karısı kısır olup doğurmazdı. ³ Ve RABBİN meleği kadına görünüp ona dedi: İşte şimdi, sen kısırısın, ve doğurmuyorsun; fakat gebe kalacaksın, ve bir oğul doğuracaksın. ⁴ Ve şimdi rica ederim, sakın şarap ve içki içme, ve hiç murdar bir şey yeme; ⁵ çünkü işte, sen gebe kalacaksın, ve bir oğul doğuracaksın; ve onun başına ustura değmiyecek; çünkü ana rahminden Allaha Nezîr olacak; ve İsraili Filistîlerin elinden kurtarmağa o başlayacak. ⁶ Ve kadın geldi, ve kocasına söyleyip dedi: Bana bir Allah adamı geldi, ve onun görünüşü Allahın meleğinin görünüşü gibi çok heybetli idi; ve nereden olduğunu kendisinden sormadım, ve bana adını da bildirmedi; ⁷ fakat bana dedi: İşte, sen gebe kalacaksın, ve bir oğul doğuracaksın; ve şimdi şarap ve içki içme, ve hiç bir murdar şey yeme; çünkü çocuk ana rahminden öleceği güne kadar Allaha Nezîr olacak.

⁸ Ve Manoah RABBE yalvarıp dedi: Ya RAB, niyaz ederim, gönderdiğin Allah adamı bize yine gelsin, ve doğacak çocuk için ne yapacağımızı bize öğretsin. ⁹ Ve Allah Manoahın sesini işitti; ve kadın tarlada otururken Allahın meleği yine ona geldi; fakat kocası Manoah onunla beraber değildi. ¹⁰ Ve kadın acele edip koştu, ve kocasına bildirip dedi: İşte, geçen gün yanıma gelen o adam bana göründü. ¹¹ Ve Manoah kalkıp karısının

ardınca gitti, ve adamın yanına gelip ona dedi: Kadına söyleyen adam sen misin? Ve: Benim, dedi. ¹² Ve Manoah dedi: Şimdi sözlerin yerine gelince, çocuk hakkında hüküm ve işi ne olacak? ¹³ Ve RABBİN meleği Manoaha dedi: Kadın kendisine söylediğim her şeyden sakınsın. ¹⁴ Asmadan çıkan hiç bir şeyden yemesin, ve şarap ve içki içmesin, ve hiç murdar bir şey yemesin; ona emrettiğim her şeyi tutsun.

¹⁵ Ve Manoah RABBİN meleğine dedi: Rica ederim, seni alıkoyalım, ve senin için bir oğlak hazırlıyalım. ¹⁶ Ve RABBİN meleği Manoaha dedi: Beni alıkoysan bile, senin ekmeğinden yemem; ve eğer yakılan takdime arzedeceksen, onu RABBE arzetmelisin. Çünkü RABBİN meleği olduğunu Manoah bilmedi. ¹⁷ Ve Manoah RABBİN meleğine dedi: Senin adın nedir, ta ki, sözlerin yerine gelince seni taziz edelim? ¹⁸ Ve RABBİN meleği ona dedi: Niçin adımı soruyorsun? çünkü o vafsa gelmez. ¹⁹ Ve Manoah oğlağı ve ekmeğini aldı, ve kaya üzerinde RABBE arzetti; ve melek şaşılacak bir şey yaptı; ve Manoah ile karısı bakıyorlardı. ²⁰ Çünkü mezbah üzerinden alev göke doğru çıkarken vaki oldu ki, RABBİN meleği mezbahın alevile beraber çıktı; ve Manoah ile karısı bakıyorlardı; ve yüz üstü yere kapandılar.

²¹ Ve RABBİN meleği bir daha Manoah ile karısına görünmedi. RABBİN meleği olduğunu Manoah o zaman bildi. ²² Ve Manoah karısına dedi: Mutlaka öleceğiz, çünkü Allahı gördük. ²³ Ve karısı ona dedi: Eğer RAB bizi öldürmek isteseydi, yakılan takdimi ve ekmeğini elimizden almazdı; ve bize bütün bu şeyleri göstermezdi, ve bize bu vakitte bu gibi şeyler işittirmezdi. ²⁴ Ve kadın bir oğul doğurdu, ve onun adını Şimşon koydu; ve çocuk büyüdü, ve RAB onu mubarek kıldı. ²⁵ Ve Tsora ile Eştaol arasında Mahane-danda RABBİN Ruhu onu ileri sürmeğe başladı.

BAP 14

VE Şimşon Timnaya indi, ve Timnada Filistîlerin kızlarından bir kadın gördü. ² Ve çıktı, ve babası ile anasına bildirip dedi: Timnada Filistîlerin kızlarından bir kadın gördüm; ve şimdi onu karı olarak bana alın. ³ Ve babası ile anası ona dediler: Kardeşlerinin kızları arasında, yahut bütün kavmimin arasında bir kadın yok mu ki, sünnetsiz Filistîlerden kadın almağa gidiyorsun? Ve Şimşon babasına dedi: Onu bana al; çünkü gözüme o hoş görünüyor. ⁴ Fakat bunun RABDEN olduğunu babası ile anası bilmediler; çünkü Filistîlere karşı fırsat arıyordu. Ve o vakitler Filistîler İsraille hâkimdiler.

⁵ Ve Şimşon, babası ve anası ile beraber Timnaya indi, ve Timna bağlarına geldiler; ve işte, genç bir aslan gümürdeyip onun karşısına çıktı. ⁶ Ve RABBİN Ruhu kuvvetle onun üzerine geldi, ve bir oğlağı iki parça eder gibi aslanı iki parça etti; ve elinde bir şey yoktu; ve yaptığını babasına ve anasına bildirmede. ⁷ Ve inip kadınla söyleşti; ve Şimşonun gözüne hoş göründü. ⁸ Ve bir zaman sonra kadını almak için döndü; ve aslanın leşini görmek için yoldan saptı; ve işte, aslanın leşinde bir arı sürüsü ile bal vardı. ⁹ Ve balı avuçlarına aldı, ve yürürken yiyerek gitti; ve babası ile anasının yanına geldi, ve onlara da verdi, ve yediler; ve balı aslanın leşinden almış olduğunu onlara bildirmede.

¹⁰ Ve babası kadının yanına indi; ve Şimşon orada ziyafet yaptı; çünkü gençler böyle yaparlardı. ¹¹ Ve vaki oldu ki, onu gördükleri zaman kendisile beraber olmak üzere otuz arkadaş aldılar. ¹² Ve Şimşon onlara dedi: Şimdi size bir bilmece söyleyeyim; ziyafetin yedi gününde onu bulup bana bildirebilirseniz, size otuz keten esvap, ve otuz yedek esvap vereceğim; ¹³ fakat bana bildiremezseniz, o zaman siz bana otuz keten esvap ve otuz yedek esvap vereceksiniz. Ve ona dediler: Bilmeceni söyle de onu işitelim. ¹⁴ Ve onlara dedi:

Yiyenden yiyecek çıktı,
Ve kuvvetliden tatlı çıktı.

Ve bilmeceyi üç gün bildiremediler.

¹⁵ Ve vaki oldu ki, yedinci günde Şimşonun karısına dediler: Kocanı kandır da bize bilmeceyi bildirsin, yoksa seni ve babanın evini yakarız; bizi soymağa çağırırdınız, öyle mi? ¹⁶ Ve Şimşonun karısı onun önünde ağlıyıp dedi: Benden ancak nefret ediyor ve beni sevmiyorsun; kavmımın oğullarına bilmece söyledin, ve bana bildirmedin. Ve ona dedi: İşte, babama ve anama bildirmedim de sana mı bildireceğim? ¹⁷ Ve yedi gün, ziyafetin devamınca onun önünde ağladı; ve vaki oldu ki, yedinci günde kadına bildirdi, çünkü onu çok sıkıştırıyordu; ve kadın bilmeceyi kavmının oğullarına bildirdi. ¹⁸ Ve şehrin adamları, yedinci günde güneş batmadan evel Şimşona dediler: Baldan tatlı ne vardır? ve aslandan kuvvetli ne vardır? Ve onlara dedi:

Eğer genç ineğimle çift sürmüş olmasaydınız,
Bilmecemi bulmazdınız.

¹⁹ Ve RABBİN Ruhu kuvvetle onun üzerine geldi, ve Aşkelona indi, ve onlardan otuz kişi vurdu, ve onların esvabını aldı, ve bilmeceyi bildirenlere yedek esvap verdi. Ve öfkesi alevlenip babasının evine çıktı. ²⁰ Fakat Şimşonun karısı ona arkadaşlık eden arkadaşına verildi.

BAP 15

FAKAT bir zaman sonra, buğday biçimi günlerinde vaki oldu ki, Şimşon bir oğlakla karısını ziyaret edip dedi: Odaya karımın yanına girmek istiyorum. Fakat kadının babası onu girmeğe bırakmadı. ² Ve babası dedi: Gerçek ondan tamamen nefret ediyordun diye düşündüm; bundan dolayı onu senin arkadaşına verdim; küçük kızkardeşi ondan daha güzel değil mi? Rica ederim, bunun yerine o senin olsun. ³ Ve Şimşon onlara dedi: Bu sefer Filistilere kötülük edince onlardan ötürü suçsuz olurum. ⁴ Ve Şimşon gidip üç yüz çakal tuttu, ve meşaleler aldı, ve çakalları kuyruk kuyruğa çevirdi, ve iki kuyruğun arasına bir meşale koydu. ⁵ Ve meşaleleri yakıp Filistilerin ekinlerine salıverdi, ve demetleri, ve ekinleri, ve zeytinlikleri de yaktı. ⁶ Ve Filistiler dediler: Bunu kim yaptı? Ve dediler: Timnalının damadı Şimşon yaptı, çünkü onun karısını alıp arkadaşına verdi. Ve Filistiler çıktılar, ve kadınla babasını ateşte yaktılar. ⁷ Ve Şimşon onlara dedi: Eğer böyle ederseniz, sizden mutlaka öç alacağım, ve ondan sonra el çekerim. ⁸ Ve onları büyük vuruşla tamamen vurdu; ve indi, ve Eytam kayası kovuğunda oturdu.

⁹ Ve Filistiler çıktılar, ve Yahudada ordugâh kurdular, ve Lehide yayıldılar. ¹⁰ Ve Yahuda adamları dediler: Niçin bize karşı çıktınız? Ve dediler: Şimşonu bağlamak, bize nasıl yaptı ise ona yapmak için çıktık. ¹¹ Ve Yahudadan üç bin kişi Eytam kayası kovuğuna indiler, ve Şimşona dediler: Filistilerin bize hâkim olduklarını bilmiyor musun? Ve bize ettiğin bu nedir? Ve onlara dedi: Onlar bana ne yaptılarsa, ben de onlara öyle yaptım. ¹² Ve ona dediler: Seni bağlamak ve seni Filistilerin eline vermek için indik. Ve Şimşon onlara dedi: Beni siz vurmıyacağınıza and edin. ¹³ Ve ona söyliyip dediler: Hayır; ancak seni sıkıca bağlayıp onların eline vereceğiz; ve asla seni öldürmiyeceğiz. Ve onu iki yeni iple bağladılar, ve kendisini kayadan çıkardılar.

¹⁴ Lehiye gelince Filistiler onu karşıladıkları zaman bağırdılar; ve onun üzerine RABBİN Ruhu kuvvetle geldi, ve kolları üzerinde olan ipler, ateşte yanmış keten gibi oldu, ve ellerinden bağları düştü. ¹⁵ Ve taze bir eşek çene kemiği buldu, ve elini uzatıp onu aldı, ve onunla bin kişi vurdu. ¹⁶ Ve Şimşon dedi:

Eşek çene kemiğiyle bir yığın, iki yığın,
Eşek çene kemiğiyle bin kişi vurdum.

¹⁷ Ve vaki oldu ki, söylemeği bitirdiği zaman çene kemiğini elinden attı; ve o yere Ramat-lehi* denildi. ¹⁸ Ve çok susadı, ve RABBE feryat edip dedi: Sen kulunun elile bu büyük

kurtuluşu verdin; ve şimdi susuzluktan öleceğim, ve sünnetsizlerin eline düşeceğim. ¹⁹ Fakat RAB Lehideki çukuru yardı; ve ondan sular çıktılar, ve içip ruhu döndü, ve canlandı; bundan dolayı onun adı En-hakkore* konuldu, bugüne kadar Lehidedir. ²⁰ Ve Filistîlerin günlerinde İsraille yirmi yıl hükmetti.

* Çene kemiği tepesi.

* Feryat edenin pınarı.

BAP 16

VE Şimşon Gazaya gitti, ve orada bir fahişe görüp yanına girdi. ² Ve Gazalılara: Şimşon buraya geldi, diye haber verildi. Ve etrafını aldılar, ve bütün gece şehrin kapısında ona karşı pusuya yattılar, ve: Gün ağarınca onu öldürürüz, diyerek bütün gece kımıldamadılar. ³ Ve Şimşon gece yarısına kadar yattı, ve gece yarısı kalktı, ve şehir kapısının kanatlarını ve iki süvesini tuttu, ve sürgü ile beraber onları kopardı, ve onları omuzları üzerine alıp Hebron karşısındaki dağın tepesine çıkardı.

⁴ Ve ondan sonra vaki oldu ki, Sorek vadisinde bir kadını sevdi, ve onun adı Delila idi. ⁵

Ve Filistîlerin beyleri kadının yanına çıkıp ona dediler: Onu kandır, ve bak onun büyük kuvveti nedendir, ve onu bağılıyıp alçaltmak için ne ile başa çıkabiliriz; ve biz her birimiz sana bin yüz parça gümüş veririz. ⁶ Ve Delila Şimşona dedi: Rica ederim, bana bildir, senin büyük kuvvetin nedendir, ve seni alçaltmak için ne ile bağlanabilirsin. ⁷ Ve Şimşon ona dedi: Eğer beni kurumamış yedi taze kırıyla bağlarsa, o zaman zayıf olurum, ve başka bir adam gibi olurum. ⁸ Ve Filistîlerin beyleri kadının yanına kurumamış yedi taze kırı çıkardılar, ve onlarla Şimşonu bağladı. ⁹ Ve iç odada kadının pusuda yatan adamları vardı. Ve kadın ona dedi: Filistîler senin üzerine geldiler, ey Şimşon! Ve kırıleri kırıktı ateşe dokunduğu zaman kırıldığı gibi kırıdı. Ve kuvveti bilinmedi.

¹⁰ Ve Delila Şimşona dedi: İşte, benimle eğlendin, ve bana yalanlar söyledin; şimdi rica ederim bana bildir, ne ile bağlanabilirsin? ¹¹ Ve ona dedi: Eğer işte kullanılmamış yeni iplerle beni iyice bağlarsa, o zaman zayıf olurum, ve başka bir adam gibi olurum. ¹² Ve Delila yeni ipler aldı, ve onlarla Şimşonu bağılıyıp ona dedi: Filistîler senin üzerine geldiler, ey Şimşon! Ve pusuda yatanlar iç odada oturuyorlardı. Ve kolları üzerinden onları iplik gibi kırıdı.

¹³ Ve Delila Şimşona dedi: Şimdiye kadar benimle eğlendin, ve bana yalanlar söyledin; bana bildir, ne ile bağlanabilirsin? Ve kadına dedi: Eğer başımın yedi örgüsünü dokuma ile beraber dokursan. ¹⁴ Ve kadın kazıkla pekiştirdi, ve ona dedi: Filistîler senin üzerine geldiler, ey Şimşon! Ve uykusundan uyandı, ve tezgâh kazığını, ve dokumayı kopardı.

¹⁵ Ve ona dedi: Yüreğin benimle değilken nasıl: Seni seviyorum, diyorsun? Bu üç keredir benimle eğlendin, ve büyük kuvvetin nede olduğunu bana bildirmedin. ¹⁶ Ve vaki oldu ki, sözlerle her gün onu sıkıştırıp kendisine baş ağrısı olunca canı ölüm derecesinde daraldı. ¹⁷ Ve kadına bütün yüreğini açıp ona dedi: Başıma ustura değmemiştir; çünkü ben ana rahminden Allaha nezîrim; eğer tıraş olursam, o zaman kuvvetim benden gider, ve zayıf olup başka her adam gibi olurum.

¹⁸ Ve Delila bütün yüreğini kendisine açtığını görünce haber gönderdi, ve Filistîlerin beylerini çağırıp dedi: Bu sefer de çıkın, çünkü bütün yüreğini bana açtı. Ve Filistîlerin beyleri kadının yanına çıktılar, ve gümüşü ellerinde getirdiler. ¹⁹ Ve dizleri üzerinde onu uyuttu; ve bir adam çağırıp başının yedi örgü saçını tıraş ettirdi; ve onu alçaltmağa başladı, ve üzerinden kuvveti gitti. ²⁰ Ve kadın dedi: Filistîler senin üzerine geldiler, ey Şimşon! Ve uykusundan uyanıp dedi: Başka defalar olduğu gibi çıkar silkinirim. Fakat RABBİN kendisinden ayrılmış olduğunu bilmiyordu. ²¹ Ve Filistîler onu yakalıyıp gözlerini çıkardılar; ve onu Gazaya indirdiler, ve onu tunç zincirlerle bağladılar; ve hapisanede

değirmen çeviriyordu. ²² Ve tıraş olduktan sonra başının saçı bitmeğe başladı.

²³ Ve Filistîlerin beyleri ilâhları Dagona büyük kurban kesmek ve şenlik etmek için toplandılar; ve dediler: Düşmanımız Şimşonu ilâhımız bizim elimize verdi. ²⁴ Ve kavm onu görüp ilâhlarına hamdettiler; çünkü dediler: Memleketimizi harap eden, bizden bir çoklarını öldüren düşmanımızı ilâhımız bizim elimize verdi. ²⁵ Ve vaki oldu ki, yürekleri sevinince dediler: Şimşonu çağırın da bizi eğlendirsin. Ve Şimşonu hapishaneden çağırdılar; ve önlerinde oynadı. Ve onu direkler arasında durdurdular; ²⁶ ve Şimşon elinden tutan gence dedi: Beni bırak da, evin üzerlerinde durmakta olduğu direklere dokunayım, ve onlara dayanayım. ²⁷ Ve ev erkekler ve kadınlarla dolu idi; ve Filistîlerin bütün beyleri orada idiler; ve Şimşonun oynamasını seyreden üç bin kadar erkek ve kadın damın üzerinde idiler.

²⁸ Ve Şimşon RABBE feryat edip dedi: Ya Rab Yehova, niyaz ederim, beni hatırla, ve niyaz ederim, ancak bu kerelik, ey Allah, beni kuvvetlendir de Filistîlerden iki gözüm için birden öç alayım. ²⁹ Ve evin üzerinde durmakta olduğu iki orta direği Şimşon tuttu, ve onlara, sağ elile birine, ve sol elile obirine dayandı. ³⁰ Ve Şimşon: Filistîlerle beraber öleyim, dedi. Ve bütün kuvvetile iğildi; ve ev beylerin üzerine, ve içinde olan bütün kavmin üzerine düştü. Ve kendi ölümünde öldürdüğü ölümler hayatında öldürdüğünden fazla idi. ³¹ Ve kardeşleri ve babasının bütün evi indiler, ve onu kaldırıp çıkardılar, ve onu Tsora ile Eştaol arasında babası Manoahın kabrine gömdüler. Ve o İsrailde yirmi yıl hükmetmişti.

BAP 17

VE Efraim dağlığından bir adam vardı, ve adı Mika idi. ² Ve anasına dedi: Senden aşırılmış olan bin yüz parça gümüşten dolayı sen lânet ettin, ve onu bana işittirdin, işte, o gümüş bendedir; onu ben aldım. Ve anası dedi: Oğlum RAB tarafından mubarek olsun. ³ Ve bin yüz parça gümüşü anasına geri verdi; ve anası dedi: Bir oyma put ve bir dökme put yapmak üzere gümüşü oğlum için tarafımdan RABBE tamamen takdis etmiştim; ve şimdi onu sana geri vereceğim. ⁴ Ve gümüşü anasına geri verdiği zaman anası iki yüz parça gümüş aldı, ve onu kuyumcuya verdi, ve onu bir oyma put ve bir dökme put yaptı, ve Mikanın evinde idi. ⁵ Ve Mikanın ilâhlar evi vardı, ve bir efodla terafim yaptı, ve oğullarından birini tahsis etti, ve onun kâhini oldu. ⁶ O günlerde İsrailde kiral yoktu; herkes gözünde doğru olanı yapardı.

⁷ Ve Beyt-lehem-yahudadan, Yahuda sıptından bir genç adam vardı, ve o Levili idi; orada misafirdi. ⁸ Ve o adam bulabildiği yerde misafir olmak üzere Beyt-lehem-yahudadan, şehirden gitti; ve yolculuk ederken Efraim dağlığına, Mikanın evine geldi. ⁹ Ve Mika ona: Nereden geliyorsun? dedi. Ve ona dedi: Ben Beyt-lehem-yahudadan bir Leviliyim, ve bulabildiğim yerde misafir olmak üzere gidiyorum. ¹⁰ Ve Mika ona dedi: Benimle otur, ve bana baba ve kâhin ol, ve ben sana yılda on parça gümüş, bir kat esvap, ve yiyeceğini veririm. Ve Levili onunla gitti. ¹¹ Ve Levili o adamla oturmağa razı oldu; ve genç adam ona oğullarından biri gibi oldu. ¹² Ve Mika Leviliyi tahsis etti, ve genç adam onun kâhini oldu, ve Mikanın evinde idi. ¹³ Ve Mika dedi: Şimdi biliyorum ki RAB bana iyilik edecek, çünkü bir Levili bana kâhin oldu.

BAP 18

O günlerde İsrailde kiral yoktu; ve o günlerde Danîler sıptı oturmak için kendisine miras arıyordu; çünkü o güne kadar İsrail sıptları arasında kendisine miras düşmemişti. ² Ve Dan oğulları diyarı çaşıtlamak, ve araştırmak için, kendi aşiretlerinden, bütün sayılarından, Tsoradan ve Eştaoldan beş adam, cesur yiğitler gönderdiler; ve onlara: Gidin, diyarı araştırın, dediler. Ve onlar Efraim dağlığına, Mikanın evine geldiler, ve

orada gecelediler. ³ Mikanın evi yanında iken genç adamın, Levilinin sesini tanıdılar; ve oraya sapıp ona dediler: Seni buraya kim getirdi? ve burada ne yapıyorsun? ve burada nen var? ⁴ Ve onlara dedi: Mika bana şunları yaptı, beni ücretle tuttu, ve onun kâhini oldum. ⁵ Ve ona dediler: Rica ederiz, Allahtan sor da, üzerinde gitmekte olduğumuz yol uğurlu olacak mı bilelim. ⁶ Ve kâhin onlara dedi: Selâmetle gidin; gitmekte olduğunuz yol RABBİN önündedir.

⁷ Ve beş adam gittiler, ve Laişe vardılar, ve içinde olan kavmı gördüler ki kaygısız olup Saydalıların âdeti üzre sakin ve emindiler; ve hiç bir işte onları sıkıştıran hüküm sahibi memlekette yoktu, ve onlar Saydalılardan uzakta idiler, ve hiç kimse ile işleri yoktu. ⁸ Ve Tsoraya ve Eştaola kardeşleri yanına geldiler; ve kardeşleri onlara dediler: Ne yaptınız? ⁹ Ve dediler: Kalkın, ve onlara karşı çıkalım; çünkü memleketi gördük, ve işte, çok iyidir. Hâlâ yerinizde mi duruyorsunuz? Memleketi mülk olarak almak için gitmekte ve oraya girmekte tembellik etmeyin. ¹⁰ Gittiğiniz zaman kaygısız bir kavmin üzerine varacaksınız, ve memleket her taraftan geniştir; çünkü Allah onu sizin elinize vermiştir, öyle bir yer ki dünyada olan şeylerden hiç biri orada eksik değildir.

¹¹ Ve oradan, Tsoradan ve Eştaoldan, Danîler sıptından cenk silâhları kuşanmış altı yüz kişi göç ettiler. ¹² Ve çıkıp Yahudada Kiryat-yearimde kondular; bundan dolayı bugüne kadar o yere Mahane-dan denilir; işte, Kiryat-yearimin arkasındadır. ¹³ Ve oradan Efraim dağılığına geçtiler, ve Mikanın evine geldiler.

¹⁴ Ve Laiş diyarını çaşıtlamak için giden beş adam cevap verip kardeşlerine dediler: Bu evlerde efod ve terafim, ve oyma put ve dökme put olduğunu biliyor musunuz? ve ne yapacağınıza şimdi siz karar verin. ¹⁵ Ve oraya saptılar, ve genç adamın, Levilinin evine, Mikanın evine gelip ondan hal ve hatır sordular. ¹⁶ Ve Dan oğullarından kendi cenk silâhlarını kuşanmış altı yüz adam kapıya girilecek yerde durdular. ¹⁷ Ve diyarı çaşıtlamak için gitmiş olan beş adam çıkıp oraya girdiler, ve oyma putu, ve efodla terafimi, ve dökme putu aldılar; kâhin de cenk silâhları kuşanmış altı yüz adamın yanında kapıya girilecek yerde duruyordu. ¹⁸ Ve onlar Mikanın evine girip oyma putu, ve efodla terafimi, ve dökme putu getirdikleri zaman kâhin onlara: Ne yapıyorsunuz? dedi.

¹⁹ Ve ona dediler: Sus, elini ağzının üzerine koy, ve bizimle gel, ve bize baba ve kâhin ol; bir adamın evine kâhin olman mı, yoksa İsrailde bir aşirete ve bir sıpta kâhin olman mı senin için iyidir? ²⁰ Ve kâhinin yüreği sevindi, ve efodla terafimi ve oyma putu alıp kavmin ortasında yürüdü.

²¹ Ve dönüp gittiler, ve çocuklarla hayvanları ve eşyayı önlerine koydular. ²² Onlar Mikanın evinden uzaklaşınca, Mikanın evi yanındaki evlerde olan adamlar toplandılar, ve Dan oğullarına yetiştiler. ²³ Ve Dan oğullarına seslendiler. Ve onlar yüzlerini çevirip Mikaya dediler: Nen var ki toplandın? ²⁴ Ve dedi: Yaptığım ilâhlarla kâhini alıp gittiniz, ve bana artık ne kaldı? Nasıl bana: Nen var? diyorsunuz. ²⁵ Ve Dan oğulları ona dediler: Sesin aramızda işitilmesin, yoksa canları yanmış adamlar üzerinize düşerler, ve kendi canını ve evin halkının canlarını kaybedersin. ²⁶ Ve Dan oğulları yollarına gittiler; ve Mika onların kendisinden kuvvetli olduklarını görünce dönüp evine gitti.

²⁷ Ve onlar Mikanın yapmış olduğu şeyleri, ve onun kâhinini aldılar, ve Laişe, sakin ve emin bir kavma geldiler, ve onları kılıçtan geçirdiler; ve şehri ateşe verdiler. ²⁸ Ve kurtaran yoktu; çünkü o Saydadan uzaktı, ve kimse ile işleri yoktu; ve Beyt-rehob yanındaki vadinin içinde idi. Ve şehri bina edip onda oturdular. ²⁹ Ve İsraille doğmuş olan ataları Danın adına göre şehrin adını Dan koydular; fakat şehrin adı başlangıçta Laiş idi.

³⁰ Ve Dan oğulları oyma putu kendileri için diktiler; ve diyar sürgüne götürüldüğü güne kadar Musa oğlu, Gerşom oğlu Yonatan, kendisi ve oğulları Danîler sıptına kâhinler

oldular. ³¹ Ve Allahın evi Şiloda bulunduğu bütün günlerce kendileri için Mikanın yapmış olduğu oyma putunu dikili tuttular.

BAP 19

VE vaki oldu ki, İsrailde kıral olmadığı o günlerde, Efraim dağılığının arka taraflarında misafir olan bir Levili vardı, ve Beyt-lehem-yahudadan kendisine bir cariye aldı. ² Ve cariyesi ona karşı zina etti, ve onun yanından Beyt-lehem-yahudaya, babasının evine gitti, ve dört ay müddet orada kaldı. ³ Ve kocası kalktı, yüreğine söyleyip kadını geri getirmek için onun ardınca gitti, ve yanında uşağı ile beraber iki eşek vardı, ve kadın onu babasının evine getirdi; ve genç kadının babası onu görünce sevinçle karşıladı. ⁴ Ve kaynatası, genç kadının babası, onu alıkoydu; ve üç gün onunla oturdu; ve yediler, ve içtiler, ve orada gecelediler. ⁵ Ve vaki oldu ki, dördüncü gün, sabahlayın erken kalktılar, ve adam gitmek için kalktı; ve genç kadının babası damadına dedi: Bir lokma ekmekle yüreğini kuvvetlendir de ondan sonra gidersiniz. ⁶ Ve oturdular, ve ikisi birlikte yediler ve içtiler; ve genç kadının babası adama dedi: Rica ederim, geceyi geçirmeğe razı ol, ve yüreğin hoş olsun. ⁷ Ve adam gitmek için ayağa kalktı; ve kaynatası onu zorladı, ve oturup yine geceyi orada geçirdi. ⁸ Ve beşinci gün gitmek için sabahlayın erken kalktı; ve genç kadının babası dedi: Rica ederim, yüreğini kuvvetlendir, ve gün sona erinceye kadar eğlenin; ve ikisi yemek yediler. ⁹ Ve adam, cariyesi ve uşağı ile gitmek için kalktığı zaman, kaynatası, genç kadının babası, ona dedi: İşte, gün akşama yaklaşıyor, rica ederim geceleyin; işte, gün bitmek üzredir, geceyi burada geçir, ve yüreğin hoş olsun; ve yarın yoluna erken gidersin, ve kendi çadırına varırsın.

¹⁰ Fakat adam geceleme istemedi, ve kalkıp gitti, ve Yebusun karşısına vardı (o Yeruşalimdir); ve kendisile beraber palanlı iki eşek vardı; cariyesi de yanında idi. ¹¹ Onlar Yebus yakınında iken gün çok inmişti; ve uşak efendisine dedi: Rica ederim, gel ve Yebusilerin bu şehrine sapalım, ve orada geceliyim. ¹² Ve efendisi ona dedi: İsrail oğullarından olmıyan yabancıнын şehrine sapmıyacağız; fakat Gibeaya geçeceğiz. ¹³ Ve uşağına dedi: Gel, bu yerlerden birine yaklaşalım; ve Gibeada yahut Ramada geceleriz. ¹⁴ Ve geçip gittiler; ve Benyaminin Gibe şehrine yakınken üzerlerine güneş battı. ¹⁵ Ve Gibeaya girip geceleme üzere oraya saptılar; ve o girdi, ve şehrin meydanında oturdu; çünkü geceleme için onları evine alan kimse yoktu.

¹⁶ Ve işte, kocamış bir adam akşamlayın kırdan, işinden geliyordu; ve adam Efraim dağılığındandı, ve Gibeada misafirdi; fakat o yerin ahali Benyamini idiler. ¹⁷ Ve gözlerini kaldırıp şehrin meydanında yolcuyu gördü; ve kocamış adam dedi: Nereye gidiyorsun? ve nereden geliyorsun? ¹⁸ Ve ona dedi: Beyt-lehem-yahudadan Efraim dağılığının arka taraflarına geçiyoruz; ben oradanım, ve Beyt-lehem-yahudaya gittim; ve şimdi RABBİN evine gidiyorum; ve beni evine alan yok. ¹⁹ Halbuki eşeklerimiz için saman da var, yem de var; benim için ve cariyem için, ve kullarının yanında olan uşak için ekmek ve şarap da var; hiç bir şey eksik değil. ²⁰ Ve kocamış adam dedi: Sana selâmet olsun; fakat bütün ihtiyacın benim üzerimde olsun; ancak meydanda geceleme. ²¹ Ve onu evine getirdi, ve eşeklere yem verdi; ve kendi ayaklarını yıkadılar, ve yiyip içtiler.

²² Onlar yüreklerini hoş etmekte iken, işte, şehrin adamları, yaramaz kimseler, evi kuşatıp kapıyı çaldılar; ve kocamış adama, ev sahibine dediler: Evine gelmiş olan o adamı çıkar da bilelim. ²³ Ve adam, ev sahibi, onlara çıktı, ve kendilerine dedi: Hayır, kardeşlerim, rica ederim, kötülük etmeyin; mademki bu adam benim evime geldi, bu alçaklığı yapmayın. ²⁴ İşte, ere varmamış kızım, ve o adamın cariyesi; şimdi onları çıkarayım da onları alçaltın, ve gözünüzde iyi olanı onlara yapın; fakat bu adama böyle bir alçaklık etmeyin. ²⁵ Fakat adamlar onu dinlemek istemediler; ve adam cariyesini tuttu,

ve dışarıya onlara çıkardı; ve onu bildiler, ve bütün gece sabaha kadar onu kötü kullandılar; ve şafak sökerken onu salıverdiler. ²⁶ Ve kadın gün ağarırken geldi, ve efendisinin içinde bulunduğu adamın evinin kapısında ortalık aydınlanıncıya kadar düşüp kaldı.

²⁷ Ve efendisi sabahlayın kalkıp evin kapılarını açtı, ve yoluna gitmek için çıktı; ve işte, kadın, cariyesi, evin kapısında düşmüştü, ve elleri eşiğin üzerinde idi. ²⁸ Ve ona: Kalk da gidelim, dedi; fakat cevap veren yoktu; ve onu eşek üzerine aldı; ve adam kalkıp yerine gitti. ²⁹ Ve evine gelince bir bıçak aldı, ve cariyesini tutup kemiklerine göre onu on iki parçaya ayırdı, ve onu bütün İsrail sınırlarına gönderdi. ³⁰ Ve vaki oldu ki, her gören dedi: İsrail oğulları Mısır diyarından çıktıkları günden bugüne kadar böyle bir şey olmamış ve görülmemiştir; bunun üzerine düşünün, öğütleşip söyleyin.

BAP 20

VE bütün İsrail oğulları çıktılar, ve Gilead diyarı ile Dandan Beer-şebaya kadar, cemaat bir adammış gibi Mitspada, RABBİN önüne toplandı. ² Ve bütün kavmin, bütün İsrail sıptlarının ileri gelenleri, Allah kavminin toplantısında bulundular, kılıç çeken dört yüz bin yaya. ³ (Ve İsrail oğullarının Mitspaya çıkmış olduklarını Benyamin oğulları işittiler.) Ve İsrail oğulları dediler: Söyleyin, bu kötülük nasıl oldu? ⁴ Ve Levili, öldürülmüş olan kadının kocası, cevap verip dedi: Ben ve cariyem, geceleme için Benyaminin Gibe şehrine girdik. ⁵ Ve Gibe erleri bana karşı kalktılar, ve bana karşı geceleyin evi kuşattılar; beni öldürmeği düşündüler, ve cariyemi alçalttılar, ve kadın öldü. ⁶ Ve cariyemi tutup onu parçalara ayırdım; ve onu İsrail mirasının bütün kırlarına gönderdim; çünkü İsrailde canilik ve alçaklık ettiler. ⁷ Ey İsrail oğulları! işte, hepiniz burada fikrinizi ve öğüdünüzü verin.

⁸ Ve bütün kavm bir adammış gibi kalkıp dedi: Bizden kimse çadırına gitmeyecek, ve kimse evine dönmeyecek. ⁹ Ve şimdi Gibeaya yapacağımız şey şudur; kura ile ona karşı çıkacağız; ¹⁰ ve kavma azık getirmek üzere İsrailin bütün sıptlarına göre yüz kişiden on, ve binden yüz, ve on binden bin adam alacağız, ve onlar Benyaminin Gibe şehrine gelince, onun İsrailde yapmış olduğu alçaklığın hepsine göre yapsınlar. ¹¹ Ve bütün İsrailîler bir adammış gibi birlik olup o şehre karşı toplandılar.

¹² Ve İsrail sıptları bütün Benyamin sıptına adamlar gönderip dediler: Aranızda yapılan bu kötülük nedir? ¹³ Ve şimdi Gibeada olan o alçak adamları verin ki öldürelim, ve İsrailden kötülüğü atalım. Fakat Benyamin, kardeşlerinin, İsrail oğullarının sözünü dinlemek istemedi. ¹⁴ Ve İsrail oğullarına karşı cenge çıkmak için Benyamin oğulları şehirlerden Gibeaya toplandılar. ¹⁵ Ve o gün, Gibe ahalisinden sayılmış olan yedi yüz seçme adamdan başka şehirlerden gelen Benyamin oğulları, kılıç çeken yirmi altı bin kişi sayıldılar. ¹⁶ Bütün bu kavmdan yedi yüz seçme solak adamlar vardı; her biri sapanla bir kıla taş atabilirdi, ve yanılmazdı.

¹⁷ Ve Benyaminden başka, İsrailîler, kılıç çeken dört yüz bin kişi sayıldılar; bunların hepsi cenk adamları idi. ¹⁸ Ve İsrail oğulları kalkıp Beyt-ele çıktılar, ve Allahtan sorup dediler: Benyamin oğullarına karşı bizim için cenketmek üzere önce kim çıkacak? Ve RAB dedi: Önce Yahuda çıkacak.

¹⁹ Ve İsrail oğulları sabahlayın kalktılar, ve Gibeaya karşı ordugâh kurdular. ²⁰ Ve İsrailîler Benyaminle cenge çıktılar; ve İsrailîler onlara karşı Gibeada cenge dizildiler. ²¹ Ve Benyamin oğulları Gibeadan çıktılar, ve o gün İsrailîlerden yirmi iki bin kişiyi yere serdiler. ²² Ve kavm, İsrailîler, cesaretlendiler, ve evelki gün cenge dizildikleri yerde yine dizildiler. ²³ Ve İsrail oğulları çıkıp RABBİN önünde akşama kadar ağladılar; ve RABDEN sorup dediler: Kardeşimiz Benyamin oğulları ile yine cenge girişelim mi? Ve RAB: Ona

karşı çıkın, dedi.

²⁴ Ve ikinci gün İsrail oğulları Benyamin oğullarına yaklaştılar. ²⁵ Ve ikinci gün Benyamin onlara karşı Gibeada çıktı, ve yine İsrail oğullarından on sekiz bin kişiyi yere serdiler; bunların hepsi kılıç çekenlerdi. ²⁶ Ve bütün İsrail oğulları, bütün kavm çıkıp Beyt-ele geldiler, ve ağladılar, ve orada RABBİN önünde oturdular, ve o gün akşama kadar oruç tuttular; ve RABBİN önünde yakılan takdimeler ve selâmet takdimeleri arzettiler. ²⁷ Ve İsrail oğulları RABDEN sordular (çünkü Allahın ahit sandığı o günlerde orada idi, ²⁸ ve Harun oğlu, Eleazar oğlu Finehas o günlerde onun önünde duruyordu), ve dediler: Kardeşimiz Benyamin oğullarına karşı yine bir daha cenge çıkalım mı, yoksa vaz mı geçelim? Ve RAB dedi: Çıkın; çünkü onları yarın elinize vereceğim.

²⁹ Ve İsrail pusuya yatanları Gibeaya karşı çepçevre koydu. ³⁰ Ve üçüncü gün İsrail oğulları Benyamin oğullarına karşı çıktılar, ve başka defalar olduğu gibi Gibeaya karşı dizildiler. ³¹ Ve Benyamin oğulları kavma karşı çıktılar, ve şehirden uzağa çekildiler; ve biri Beyt-ele çıkan, ve biri kırdan Gibeaya giden büyük yollar üzerinde, başka defalar olduğu gibi kavmdan vurmağa başladılar, ve İsrailîlerden otuz kişi kadar öldürdüler. ³² Ve Benyamin oğulları dediler: Evelki gibi önümüzde vuruldular. İsrail oğulları ise dediler: Kaçalım ve onları şehirden büyük yollara çekelim. ³³ Ve bütün İsrailîler yerlerinden kalktılar, ve Baal-tamarda dizildiler; ve Maare-gebadan, İsrailin pusuya yatanları birden bire yerlerinden çıktılar. ³⁴ Ve bütün İsrailden seçme on bin kişi Gibeanın karşısına geldiler, ve cenk şiddetlendi, fakat kendilerine kötülük eriştiğini bilmediler. ³⁵ Ve RAB İsrailin önünde Benyamini vurdu; ve o gün İsrail oğulları Benyaminden yirmi beş bin yüz kişi helâk ettiler; bunların hepsi kılıç çekenlerdi.

³⁶ Ve Benyamin oğulları vurulduklarını gördüler; İsrailîler ise, Benyamine meydan vermişlerdi, çünkü Gibeaya karşı koymuş oldukları pusuya yatanlara güveniyorlardı. ³⁷ Ve pusuda yatanlar acele edip Gibeaya saldırdılar; ve pusuda yatanlar etrafa yayılıp bütün şehri kılıçtan geçirdiler. ³⁸ Ve İsrailîlerle pusuya yatanlar arasında tayin edilmiş olan işaret şehirden büyük bir duman bulutu çıkarmaları idi. ³⁹ Ve İsrailîler cenkte yüzgeri ettiler, ve Benyamin vurmağa başlayıp İsrailîlerden otuz kişi kadar öldürdüler; çünkü dediler: Gerçekten evelki cenkte olduğu gibi önümüzde vuruldular. ⁴⁰ Fakat şehirden duman direği halinde bulut çıkmağa başlayınca, Benyamini arkalarına baktılar; ve işte, bütün şehrin yangını göke çıkıyordu. ⁴¹ Ve İsrailîler döndüler, ve Benyamini şaşırtdılar; çünkü kendilerine kötülük eriştiğini gördüler. ⁴² Ve İsrailîlerin önünde çöl yoluna doğru yüzgeri ettiler; fakat cenk onlara yetti; ve şehirlerden çıkanlar onları ortalarında helak ettiler. ⁴³ Benyamini kuşattılar, onları kovaladılar, ve gün doğusuna doğru Gibeanın karşısına kadar konak yerlerinde onları çiğnediler. ⁴⁴ Ve Benyaminden on sekiz bin kişi düştüler; bunların hepsi cesur yiğitlerdi. ⁴⁵ Ve dönüp çöle Rimmon kayasına kaçtılar; ve büyük yollarda onlardan beş bin kişi devşirdiler, ve Gidoma kadar onların ardına yapıştılar, ve onlardan iki bin kişi vurdular. ⁴⁶ Ve o gün Benyaminden düşenlerin hepsi, kılıç çeken yirmi beş bin kişi idi; bunların hepsi cesur yiğitlerdi. ⁴⁷ Ve altı yüz kişi dönüp çöle, Rimmon kayasına, kaçtılar, ve Rimmon kayasında dört ay oturdular. ⁴⁸ Ve İsrailîler yine Benyamin oğullarına karşı döndüler, ve onları, bütün şehri, ve hayvanları, ve bütün bulduklarını kılıçtan geçirdiler; ve önlerinde bulunan bütün şehirleri ateşe verdiler.

BAP 21

VE İsrailîler: Bizden hiç kimse kızını Benyamine karı olarak vermiyecek, diye Mitspada and etmişlerdi. ² Ve kavm Beyt-ele geldi, ve orada akşama kadar Allahın önünde oturdular, ve yüksek sesle çok ağladılar. ³ Ve dediler: Ey İsrailin Allahı RAB, niçin

İsrailde bu şey vaki oldu da bugün İsrailden bir sıpt eksildi? ⁴ Ve ertesi gün vaki oldu ki, kavm erken kalktılar, ve orada bir mezbah bina edip yakılan takdimeler ve selâmet takdimeleri arzetteler. ⁵ Ve İsrail oğulları dediler: Bütün İsrail sıptlarından toplantıda RABBE çıkmıyan kim var? Çünkü Mitspaya, RABBE çıkmıyan adam hakkında: Mutlaka öldürülecektir, diye büyük and etmişlerdi. ⁶ Ve İsrail oğulları kardeşleri Benyaminden ötürü acıklanıp dediler: Bugün İsrailden bir sıpt koparıldı. ⁷ Onlara, geri kalanlara karı bulmak için ne yapalım? çünkü onlara karı olarak kızlarımızdan vermemeğe RABBİN hakkı için and ettik.

⁸ Ve dediler: İsrail sıptlarından Mitspaya, RABBE çıkmıyan kim var? Ve işte, toplantıya, ordugâha Yabeş-gileaddan kimse gelmemişti. ⁹ Ve kavm sayılınca, işte, orada Yabeş-gilead ahalisinden kimse bulunmadı. ¹⁰ Ve cemaat oraya en cesur adamlardan on iki bin kişi gönderdi; ve onlara emredip dediler: Gidin, ve Yabeş-gilead ahalisini, kadınları ve çocukları da kılıçtan geçirin. ¹¹ Ve yapacağınız şey şudur: Her erkeği, ve erkekle yatmış olan her kadını tamamen yok edeceksiniz. ¹² Ve Yabeş-gilead ahali arasında ere varmamış dört yüz kız buldular; ve onları Kenân diyarında olan Şilodaki ordugâha getirdiler.

¹³ Ve bütün cemaat, Rimmon kayasında olan Benyamin oğullarına adam gönderip söyleştiler, ve onları barışıklığa çağırdılar. ¹⁴ Ve o vakit Benyamin döndü; ve Yabeş-gilead kadınlarından sağ bıraktıkları kadınları onlara verdiler; böyle olmakla beraber onlara yetmedi. ¹⁵ Ve kavm Benyaminden ötürü acıklandılar, çünkü RAB İsrail sıptları arasında bir gedik açmıştı.

¹⁶ Ve cemaatin ihtiyarları dediler: Kalanlara karı bulmak için ne yapalım? çünkü Benyaminden kadınlar helâk edildiler. ¹⁷ Ve dediler: İsrailden bir sıpt silinmesin diye Benyaminden kurtulanlara miras olmalıdır. ¹⁸ Ve biz onlara kızlarımızdan karı veremeyiz; çünkü İsrail oğulları: Benyamine karı veren lânetli olsun, diye and etmişlerdi. ¹⁹ Ve dediler: İşte, Beyt-elin şimalinde, Beyt-elden Şekeme çıkan büyük yolun şarkında, ve Lebona cenubunda olan Şiloda yıldan yıla RABBİN bayramı vardır. ²⁰ Ve Benyamin oğullarına emredip dediler: Gidin ve bağlarda pusuya yatın; ²¹ ve bakın, ve işte, Şilo kızları raksetmeğe çıkarlarsa, o zaman bağlardan çıkın, ve kendiniz için, her biriniz kendisine karı olarak Şilo kızlarından tutun, ve Benyamin diyarına gidin. ²² Ve vaki olacak ki, babaları yahut kardeşleri bize şikâyete geldikleri zaman kendilerine diyeceğiz: Onları bize bağışlayın; çünkü cenkte her biri için karı almadık, siz de onlara vermediniz; yoksa şimdi suçlu olurdunuz. ²³ Ve Benyamin oğulları böyle yaptılar, ve kendi sayılarına göre rakedenlerden kapıp götürdüler; ve gittiler, ve miraslarına döndüler, ve şehirleri bina edip onlarda oturdular. ²⁴ Ve o vakit İsrail oğulları, oradan her biri kendi sıptına ve kendi aşiretine gittiler, ve her biri kendi mirasına çıktılar.

²⁵ O günlerde İsrailde kiral yoktu; herkes gözünde doğru olanı yapardı.